

Art. Rytai ir toliau lieka dėmesio centre

MOLINIS STABAS

Nevienas gerai dar prisimena, kai tam tikri mūsų kolonijos „spaudos organai“ garbino Lietuvoje patekėjusią kruviną „Stalino saulę“ ir piršosi tarpininkauti, — reikia manyti už Judošiaus grašį, — tėvynės išdavikams, jų pavergėjams ir pačiam „didžiausiam šių laikų mokslo vyrui ir genijui“ Stalinui. „Laiko“ skiltyse ne vieną sykį kalbėdami apie nepaprastai žiaurią komunistinę mūsų krašto okupaciją ir jo teriojamą esamę minėję Maskvos žudikus ir jų batlaižius. Stalinas mirė. Atsirado kiti tiek pat kraujuoti, kuriems vadovauja, nemažiau kaip Stalinas kraujuose mirkęs Chruščiovas. Paskutiniojo komunistų partijos kongreso metu Stalino molinis stabas sudužo. Naujojo „raudonosios šaikos“ vado Chruščiovo jis buvo išvadintas kraugeriu tiranu, besiekusiu „sudievinoti“ save, nepilnapročių paranojiku, melagiumi ir kitais nemažiau skambiais titulais.

Jei kartais lankydamies savo tautiečių namuose, užtikdavome pakabintus „draugų“ Stalino ir Paleckio paveikslus užklausdavome, kam šie banko plėšiko bei jo batlaižio girtuoklio „abrozėliai“ pakabinti — nesulaukdavome jokio atsakymo. Dabar visi jau žino, kad Lietuvoje viešpataujanti „komunistinė laisvė“ tėra tik plėšikų, iškrypėlių ir žudikų saivalė. „Genijalusis banko plėšikas“ mirė. Jo sėbrai tačiau toliau tęsia mūsų tautos naikinimą. Komunistinis bizūnas kito ar kitų rankose, — nesvarbu ar jie vadinasi Stalinais, Chruščiovais bei Bulganinais, — nemažiau skaudus. Šio Stalino stabuko žlugimo proga, metas ir mūsų „stalinistams“ pagalvoti, mesti svetimų dievukų garbinimą ir stoti į vieningą Lietuvos išlaisvinimo kovą.

IR PULS PRIE KOJŲ KARALIENĖS...

Š. m. balandžio mėn. 18 d. rusų karo laivų į Londoną atvyks Bulganinas ir Chruščiovas. Jų lankymasis yra, Edeno kvietimo pasėka, atlikto praėjusiais metais Ženevoje. Jų sutikimui yra numatyta įvairi ir rūpestingai paruošta programa. Būsią priimti karalienės Elzbiotos II Windsorio pilyje, lankysią atominės energijos civilinės įmonės ir dalyvausią įvairiuose parengimuose bei priėmimuose.

Manoma, kad šio vizito proga bus tariamasi dėl Vokietijos sujungimo, dėl Rusijos preterizijų artimųjų Rytų srityje, nusiginklavimo klausimais ir kt.

Šių dviejų Kremliaus „didžiųjų kelionė“ yra kiek nuostabi. Rusijos carų žudikai būsią priimti karalienės. Jų kruvini žingsniai ant karalienės kilimų gal ir nepalikis pėdsakų, tačiau

Anglijos istorijoje paliks kruviną žymę.

Šiuo metu Londone kaip tik vieši taip pat vienas iš „didžiųjų“ Kremliaus ponų ir viešpačių — Malenkovas, kurio oficia-

Maskvos raudonųjų lankymasis sustiprins Anglijos tarptautinę padėtį. Artimųjų Rytų srityje Anglija pamažu išstumiama JAV valstybių. Be abejonės, Anglijos kolonijinė politi-

Kristus kėlės — kelsimės ir mes!

lus vizitas pridengtas neva Anglijos elektros jėgainių lankymo tikslais. Manoma tačiau gi, kad Malenkovo lankymasis turįs tikslą paruošti Bulganino ir Chruščiovo kelionę į Londoną. Šis Maskvos didžiūnas Londone buvo sutiktas gana triukšmingai. Pavergtųjų tautų apbėgėliai, nežiūrint stiprios policijos apsaugos, į Malenkovo automobilį įmetė prieš jo lankymąsi nukreiptus lapelius. Bendrai sutikimas, savaimė suprantama, Malenkovui nebuvo labai širdingas ir malonus, net garsialkaliai, važinėję primindami, kad jam Londone nėsą ko jieškoti.

Iš viso, pastarųjų laikų Rusijos „viešpačių“ kelionės panašios į plėšikų gaujos vadų pabėgimo išvykimas, kad lengviau būtų išsirinkti auką.

Visada buvome nuomonės, kad Maskvos politika yra pasaulio užviešpatavimo norais paremta. Šios gi kelionės yra ne kas kita, kaip noras surasti ir sustiprinti ryšius ne su lankomo krašto valdžios atstovais, bet su išdavikais, kad rimtos maišaties metu, bandytų iš vidaus atverti vartus Maskvos „raudonajam virusui“.

Netenka manyti, kad šis

ka niekur nesutiko draugų. Tuo būdu negalėdama susirasti simpatijos, nei draugų laisvu pasirinkimo keliu, vargu ar turės naudos ir šio bandymo suartėti Londonui su Maskva.

Suprantama gerai, Anglijos rūpesčiai netiek dėl taikos pasaulyje, kiek dėl savo kailio yra dideli ir svarbūs.

Prieš trejetą metų po ilgų ir kraujuotų susirėmimų Anglija buvo priversta pasitraukti iš Egipto, palikdama Suezio kanalą egiptiečių apsaugoje. Neperseniai iš Jordanijos buvo pašalintas Anglijos gen. Glubb, buvęs Arabų Legijono vadas ir beveik praktiškas Jordanijos valdytojas. Dabar gi Kipro saloje vykstantieji neramumai dėl šios salos prijungimo prie Graikijos yra neabejotini ženklai, kad Anglijai trūksta to supratimo laiku ir draugiškai išspręsti ginčus. Egipte be abejonės savo užsispyrimu jėga pasilikti nesulaukė draugų nei prietelių. Taip pat Kipro saloje Anglijos laikymasis kietos politikos salos gyventojų norų atžvilgiu, manoma galįs net pakenkti Šiaurės Atlanto gynybos pakto (NATO) reikalams.

Šie visi Anglijos interesus zonoje vykstantieji neramumai,

VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA „LAIKO“ REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA SVEIKINA VISUS SAVO BENDRADARBIUS IR SKAITYTOJUS, LINKĖDAMA VIŠIEMS TYRO DŽIAUGSMO IR PRISIKĖLUSIO KRISTAUS PALAIMOS.

MŪSŲ TAUTA KELSIS

Krikščionybė yra prisikėlimo religija. Ji remiasi Atpirkimo paslaptimis. Kančia, kaip atperkamas elementas, mums labai artima, nes kančia lydi mus per visą gyvenimą. Nusidėjusiam žmogui kančia atneša laimę, ypač po to, kai pasaulio Išganytojas užtikrino kančios pergalę savo prisikėlimu. Prisikėlusio Kristaus triumfas ir vargstančiam žmogui atneša paguodos spindulį, nes žmogaus gyvenimo istorija yra lyg Kristaus gyvenimo istorijos pamėgdžiojimas. Krikščionybė, žodžiu, yra vilties religija, o kartu ir didelio gyvastingumo religija. Gyvastingumas krikščionybėje pasireiškia nolatiniuo prisikėlimo pakartojimu ir tai ne tik prisiminimu Kristaus istorinio prisikėlimo, bet taip pat ir moralinio prisikėlimo šauksmu. Jeigu kiti krikščionybę vadiną gyvąja religija, tai niekuomet neapsirinka, nes krikščionybė ir yra gyva, kaip kad Kristus ir Jo mokslas visados yra gyvi. Krikščionybė galima dar pavadinti „Gyvosios dvasios“ religija, kaip ją pavadino ne vienas ir mūsų žymiųjų as-

be abejonės, turi gana tamprų ryšį ir su Maskvos norais įsigalėti šiose srityse, ką rodo ir arabų aprūpinimas komunistinės kilmės ginklais bei patarėjais. Nors Kipro saloje vykstantieji įvykiai yra graikų patriotų kova dėl salos laisvės, tačiau nereikšminga pamiršti, kad ir ten Maskva bando įkišti savo nagus.

Tuo būdu Londono bičiulivimas su Maskva tuo tarpu neatrodo kad būtų nuoširdus. Tai greičiau biznio reikalas, kuris tačiau gali turėti nemalonių politinių pasekų pasaulyje ar bent Europoje.

AZIJOS KATILE VIS

KUNKULIUOJA

Izraelio ir kaimyninių arabų valstybių tarpe viešpataujanti įtampa nei kiek nemažėja. Egiptas ir toliau stiprina savo jėgas Gazos miesto ir Sinajaus pusiasalio srityse. Tuo būdu manoma, kad šis reikalas bus sprendžiamas Jungtinių Tautų Saugumo tarybos. Šiuo reikalu JAV valstybių diplomatai darą žygius Londone ir Paryžiuje. Manoma tačiau, kad nežiūrint šioje srityje vyraujančios įtampos, padėtis jau nesanti tiek pavojinga, kaip anksčiau.

Pastaruoju metu neretai įvyksta ginkluotų susirėmimų tarp Indijos ir Pakistano pasienio dalinių. Kaip žinome, šios dvi valstybės, tik apie 1950 m. pasiskelbusios nepriklausomos, turi teritorinių ginčų, ypač dėl Kačemiro srities, kurioje dauguma yra mahometonai, tuo būdu, logiškai galvojant turėtų priklausyti Pakistanui, tačiau yra Indijos rankose.

Tuo būdu Artimuosiuose rytuose ir bendrai Azijoje katilas vis kunkuliuoja. Kadangi ugnies kurstytojų netrūksta ir interesai dėl šio katilo yra dideli ir skirtingi, kiekvieno dalyvaujančio šiam šokyje apie katilą, tad yra pagrindo ir manyti jog didžiųjų būsimų suirčių ir maišaties pradžia, kaip tik būsianti šiam Arijos katile.

— a. b. c. —

menų. Kristus buvo tos gyvastingosios religijos įsteigėjas ir įkūnytojas.

Skelbti augštas, sunkiai mūsų protui prieinamas mintis, dėtis artimo geradariams, kurie paskutinį kėsnį nuo savo burnos atitraukę, atiduoda vargšams — nėra taip jau sunku. Juk ir komunistai ir kitoki artimo meilės artistai į tą patį artimo gerovės tašką muša. Bet kas iš to, kad savo žodžius darbais griauja.

Kristus netušciai skelbė: žodžius darbais rėmė, dieviškas mintis, dar jokio miruolio neskelbtas, stebuklingu atsikėlimu patvirtino.

Savo kančia ir prisikėlimu Kristus užtikrino Bažnyčiai pergalę. Jis nežadėjo savo Bažnyčiai žemėje ramių dienų, savo tikintiesiems augštų kategorijų. Ne. Ką Kristus mums paliko, yra kryžius ir kalavijas, prieš mus atkreiptas: „Jie pakels prieš jus savo rankas ir persekios“ (Luk. 21, 12).

Kristaus atneštas kalavijas veikia. Jį pagriebė šėtoniškos rankos. Pagonyms nors kapines gerbdavo, lavonų neniekindavo. Pakrikštyti pagonyms yra kur kas žiauresni. Tai galėjome įsitikinti iš paskutinių įvykių Argentinoje ir nuolatinių scenų, vykstančių už geležinės uždangos. Jau, rodos, išžudome paskutiniai krikščionys, išverčiami paskutiniai bažnyčių akmenys, pagaminami net medaliai atminti krikščionybės išnaikinimui... Tačiau šėtono paskutinė svajonė neįvyksta. Išaušta Prisikėlimo rytas. Krikščionybė tarytum iš karsto keliasi. Sutrupa prešų kalavijai, nulūžta plunksnos... Nors per Getsemanį ir Golgotą, bet vis dėlto krikščionybė nugalė doroviškai supuvusį pasaulį. Pasklaidykime istorijos lapus ir pamatysime, kad taip iš tikrųjų yra.

Nepaprastas gyvastingumas visą laiką ima viršų ir vargas tam, kuris buvo tapęs tamsiųjų jėgų įrankiu. Stovint prieš mūsų katalikiškos Tautos tragediją ir sekant aktyviai ar pasyviai jos einamą kryžiaus kelią, reikėtų nepamiršti, kad jos kelias — Kristaus kelias, visos Bažnyčios kelias. Svarbu neįsijungti į tų kankintojų eiles, kitais žodžiais, piktosios dvasios griovimo darbą ir nebūti tik pasyviu stebėtoju tų visų kančių. Visos mūsų jėgos turėtų koncentruotis į tos tragedijos sušvelninimą, o kai ateis laikas, tai piktosios dvasios svajonės neįvyks; — mūsų Tauta kelsis. Katalikiškoji Lietuva išgyvens triumfo valandas visai panašias, kokias išgyveno pats Kristus, mūsų prisikėlimo Viltis. A. Ilgys

MIRĖ ARGENTINOS EX PREZIDENTE GEN. E. LONARDI

Ketvirtadienį, kovo 22 d. 23.05 val. aprūpintas šv. sakramentais mirė Argentinos buv. laik. prezidentas generolas Eduardo Lonardi. Prie mirštančio buvo žmona Mercedes Villada Achával, trys vaikai ir Manuel bei Clemente Villada Achával. Buvo palaidotas kovo 24 d. Chacarita kaipnėse. Velionis pagerbtas dabartinės valdžios bei tautiečių, kurie jį mylėjo ne tik kaip gerą karį, bet taip pat, kaip kilnų žmogų.

LITUANIA RECLAMA Y LUCHA POR SU INDEPENDENCIA

Lituanía, nación milenaria fue en alguna época una de las grandes potencias europeas. En el siglo XIX, después de una lucha desigual, fue sojuzgada por Rusia zarista. Unas décadas sin libertad y sometida al yugo ruso se opone y lucha por sus derechos hasta que en el siglo presente, el 16 de febrero del año 1918 reconquista su independencia.

En pocos años de recuperada la libertad, por su intenso trabajo llega a establecer el nivel de vida social, económico, y como tal, es reconocida en el mundo, e incorporada a la Liga de las Naciones como miembro.

Pero la ambición totalitaria de sus gigantes vecinos mediante quinta-columnas nazi-comunistas, con el engaño y traición, se apoderaron nuevamente del suelo lituano; Rusia, esta vez soviética, comunista y traidora.

Desde el año 1940 Lituania gime bajo la opresión bolchevique a fuerza de violencia.

La tercera parte de su pueblo ha sido desarraigada de su territorio y deportada a los desiertos de Siberia, a su vez que para llenar el arrasado territorio, trajeron desde las estepas calmucaas hordas mongolas, la mayoría soviéticas, y una parte aún salvaje.

De este modo la Rusia soviética comenzó a combatir la nación lituana con saña obstinada y con diabólica perfidia para aniquilarla biológicamente lo antes posible, utilizando las más feroces persecuciones.

Empleando sus métodos sórdicos han encarcelado, ultrajado, martirizado y asesinado a miles y miles de lituanos.

Con otros miles se cometieron destierros, confinamientos, saqueos y torturas inhumanas.

El genocidio, la primera cacería humana en masa y deportaciones que han comenzado desde el año 1941, la que fue interrumpida por la guerra, pero desde el año 1944 renovada en forma extraordinaria.

Los días 14 y 15 de junio entraron en la historia lituana como días de profundo luto y sufrimiento, cuando en una noche fueron deportadas más de 40.000 personas y llevadas a realizar trabajos forzados como esclavos a Siberia.

Estas deportaciones continúan realizándose en masa y sistemáticamente sin distinción: hombres o mujeres, ancianos de 80 años a niños de un año, profesionales,

agricultores, ricos o pobres, por el delito de ser lituanos.

Por eso el genocidio realizado en Lituania por la Rusia soviética sólo durante tres años, de 1944 a 1947, es el siguiente:

Asesinados y desaparecidos 30.000
Deportados 120.000
Repatriados 140.000

Desde el comienzo de la ocupación bolchevique hasta el año 1955, el genocidio que Rusia soviética ha infligido a Lituania es de 710.000 y si agregamos las víctimas por la ocupación nazi, llegamos a que Lituania ha perdido más de 1.010.000 de sus hijos más queridos, lo que significa más del 30% de toda su potencialidad humana.

Comparando esta cifra en porcentaje a una nación como Estados Unidos de Norte América significaría la pérdida de 50.000.000 de seres.

Todos los sectores en general lituanos han demostrado su repudio al opresor y lanzan su protesta por la ocupación del territorio; sólo un puñado de vende patrias y traidores trataron y aún tratan en vano de falsear la verdad. Pero por el invencible espíritu de lucha de sus hijos nobles, deseosos de la libertad de su patria y a pesar de que el opresor ha quebrantado todos los derechos del individuo, a la vida, al trato humano, a la libertad y justicia, tanto los dentro del territorio, como los esparcidos por todo el hemisferio reclaman al mundo libre de que se cumplan las declaraciones hechas por la ONU sobre los derechos del hombre, y que el menosprecio de estos derechos da origen a los actos de barbarie. El genocidio que se ejecuta en Lituania y otros estados bálticos debe considerarse como acto de barbarie y amenaza para la paz.

Rusia soviética es miembro de la ONU y como tal debería ser observada por los otros miembros para que cumpliera con sus obligaciones ha que se había comprometido.

Frete a ese cuadro los lituanos exigen evacuar de su patria las tropas del ejército y policía y reintegrar a sus hijos deportados al extremo oriente de Rusia y recluidos en los campamentos de trabajos forzados, para que de este modo sea posible realizar elecciones libres en la nación.

Mientras tanto no se cumpla, el derecho y deber humano obliga a continuar la lucha.

"Voz de la Libertad"

No. 19. 31 de enero de 1955

KOLCHOZININKAMS UŽ DARBA

pagrindinis atlyginimas mokamas javais, nors šiuo metu primoka ir pinigais. Bet iš to uždarbio pragyventi vis tiek negalima, todėl kiekvienas visain kombinuoja, bet ne visiems pasiseka. Visas išganymas — tai gauti žemės sklypeliai. Į tą plotą įskaitomi trobesiai ir sodai. Sodai duoda šiek tiek pelno, nes vaisius veža į Rygą ir kitur parduoti. Vargingiausiai gyvena tu vietovių kolchozininkai, kur yra prasta žemė. Pastatų kolchozininkai nemontuoja, nors ir savuose namuose jie gyventų. Nėra medžiagos, žmonės neturi laiko ir intereso, nes visur žada statyti grupines sodybas. Darbas kolchozuose atima visą laiką, nes per didelės normos. Todėl savo darbus kolchozininkai yra priversti dirbti daugiau naktimis ir šventdieniais. Visur paplitę kyšiai. Žmonės taip ir kalba, jog iš uždarbio nepragyvensi, o be kyšio — nelaimėsi. Prie viso to prisideda ir „visuomeninio tuoto grobstymas“, nes piliečiai, neturėdami iš ko išgyventi, yra priversti šį tą maistui „susiorganizuoti“. Nuotaikos prastos. Ką rašo spauda Sov. Lietuvoje, tai žmonės viską atvėgščiai vertina.

Krašte labai prasta su gyvuliais, o ir patys komunistai vadovai konsultavo, kad jų skaičius pernai dar daugiau sumažėjo. Mažėja ir ark-

Marijonų Vienuolijos generolas T. V. Mroczek su Villa del Diqueje stovyklaujančiomis lietuvaitėmis.

liai. Kolchozuose gyvuliai labai vertinami.

LIETUVIAI KRASNOJARSKO KRAŠTE

Grįžusieji pasakoja, kad lietuvių daugiau esą ištremtų į Krasnojarsko kraštą. Iš 1941 m. ten ištremtųjų labai daug išmirė. Krasnojarsko krašte labai sunku su būstais. Krasnojarsko mieste kambarys kaštuoja iki 200 rublių. Todėl nuomoja susidėję keli ir gyvena labai ankštai. Kai kurie tremtiniai statosi savo „zemliankas“, bet nėra lengva su medžiagos atgabenimui, sunku gauti net vinių ir stiklo. Trūksta fabrikatų, o ypač priesonių. Prie jų esti didžiausias eilės. Tik rusai patenkinti ir juoda duona, pasakoja ne vienas iš grįžusiųjų, nors jie nieko kito ir negalėtų nusipirkti, nes savo uždarbį veik visada prageria. Liosozavode ir prie duonos didžiausias eilės. Pabaltiečiai Krasnojarsko krašte stengiasi įsigyti kokį nors gyvulėlį. Bet su pašaro parūpinimu — irgi didelė problema. Žemės sklypelį kolchozuose ima kiekvienas, nors yra apsunktas didele duokle valstybei. Tačiau be jo būtų — tikras badas. Sovchoze irbantiems neliečia mokyti kitos profesijos. Dėl to tenka kreiptis net į Maskvą. Sovchozų sargai Krasnojarske gauna po 230 rb. į mėnesį. Specialistai po daugiau, bet tai tik darbynečiu. Paskolų iakštus verčiama pirkti. Be to, juos platina dažniausiai MVD pareigūnai, todėl niekas čia dėl suprantamų priežasčių ir nedrįsta atsakyti. Pasakotojo teigimu, darbo norinos ir už jas paskirtas atlyginimas Sibire esąs vienodas. Tik žemą mokami ta tikri šalčio priedai. Labai dideli atlyginimai administracijos pareigūnams. Be pagrindinės algos, jiems mokami keliu rūšių ir įvairūs savo dydžiu priedai. Į dieną oficialiai dirbama 8 valandas ir pagal nustatytas normas, pvz. tiek ir tiek

VOKIEČIŲ POLITIKŲ LINKĖJIMAI VASARIO 16 D. PROGA

Ryšium su Lietuvos Nepriklausomybės šventės 38 m. sukakties minėjimu per Vyriausiąjį Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą šie pasižymėję vokiečių politikai yra pervaže lietuvių tautai savo nuoširdžius linkėjimus:

1) Vokietijos federalinio parlamento (Bundestag) vicepirmininkas Dr. Richard JAEGER:

Mielai naudojuosi proga Jus dar kartą užtikrinti dėl mano simpatijų lietuvių tautai prašydamas priimti mano geriausias linkėjimus Lietuvos Nepriklausomybės minėjimo proga. Tikėkimė, jog tikrai ateis diena, kada Jūs savo nepriklausomybės šventę galėsite švęsti laisvoje tėvynėje.

2) Fed. Vokietijos ministerio Dr. H. MERKATZ:

Giliais išgyvenimais gausingoje lietuvių tautos istorijoje 1918 metų Vasario 16-ji diena, kaip Nepriklausomos Lietuvos valstybės atgimimo diena, vaidina labai žymų vaidmenį. Ši visame pasaulyje lietuvių ir šiais metais kaip tautinė šventė minimoji diena lietuvių tautai reiškia ir prisiminimą, ir paska-

tinimą nepailsti bekovojuojant dėl prarastosios laisvės atgavimo.

Lietuvių tauta šioje kovoje nėra viena: laisvė yra nedaloma ir gali būti išlaikyta arba atgauta, jei laisvąs pasaulis bus pasirengęs teikti vieni kitiems reikalingą pagalbą. Stiekimas taiklingais būdais kaimyninių santykių dviasioje sujungti Europos tautas, kad tuo būdu būtų sudaryti pastovūs pagrindai Europinei taikai, teikia ir lietuvių tautai viltį atgauti savo laisvę ir pagrindinę tautų teisę į savo prigimtą tėviškę, lygiai kaip ir kiekvienam asmeniui teisę į savo tėviškę išvysti naujai patikrintą. Su šia mintimi sveikinu lietuvių tautą jos nepriklausomybės sukaktį minint ir linkiu jai, kaip europinėms tautų šeimoms nariui, laimingos ateities.

3) Federalinės Vokietijos vyriausybės ministeris Waldemar KRAFT:

Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo 38-sios sukakties proga siunčiu Jums savo geriausias linkėjimus. Būkite tvirti prisimindami praeitį ir tikėkite Jūsų tautos ir Jūsų krašto ateitimi. Laisvė yra mūsų švenčiausioji brangenybė. Tai tinka žmonėms ir tautos visoje Europoje, ir tai yra bendras viso šio žemyno ir visos apsiungusios Europos tikslas. Todėl aš žiurių į Vokietijos sujungimą kaip į visos Europos taikoje ir laisvėje apsiungimo dalį. Lietuva ir Vokietija yra surištos bendro likimo ir turi vieną ir tą patį tikslą.

4) Europos Unijos Vokietijoje prezidentas Ernest FRIEDLAENDER:

Europos Unija Vokietijoje supranta Jūsų viltis, kurias Jūs ir Jūsų tautiečiai jaučia ypač šią dieną. Mes esame nekartą aiškiai pareiškę, jog mes su visomis pavergtomis tautomis, o ypač su mūsų Rytų Europos kaimynais, esame vieningai kovoje dėl laisvės. Europos Unija žino, kokia sunki dalis yra nelaisvėje gyvenančių žmonių, ir ji vertina laikyseną tų, kurie yra atsidūrę tremtyje. Europos Unija žino savo įsipareigojimus visai Europai ir supranta, kad tie įsipareigojimai tik tada gali būti įvykdyti, kada visur ten, kur šiandien vyrąja vergija, vėl įsigaus laisvė. Europos Unija linki Vyriausiajam Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui sėkmės jo pastangose bekovojuojant už laimingą ateitį laisvoje ir nepriklausomoje Lietuvoje.

→ Šiomet vasario 24 d. estai minėjo savo metinę nepriklausomybės šventę. Ta proga lietuvių spauda, radiojo valandėles ir organizacijos pareiškę estams nuoširdžiausius linkėjimus. Estų tautai juo greičiau sulaukti nepriklausomybės palinkėję ir Vlikas. Europoje žymiausias iškilms buvo suroštos Švedijoje.

→ Kovo 7 d. Paryžiuje šaukiamas Pavergtųjų Europos Tautų pabėgėlių komisijos posėdis. Į jį vyksta URT valdytojas Dr. P. Karvelis.

→ Vokiečių policija, beaiškindama gen. Michailovo agentus ir „Sniego“ operacijos bendrininkus, susekė jau daugiau žmonių, bolševikų įtrauktų į tą praigaštingą darbą. Vokiečių spauda paskelbė kai kurių artimesnių Michailovo bendradarbių nuotraukas. Pasirodo, Münchene prie Stieglmeier-Platz jie turėjo gerai užmaskuotą tariamą kojinių taisyimo kioską, iš kurio persas Ismail Resaja vadovavo Michailovo pasamdytai profesionalų įsilaukčių gaujai, kuri turėjo lauztis į pabėgėlių organizacijų būstus ir vogti jų kartotekas. Gauja savo „grobi“ padėdavo sutarfoje vjetoje į žinomą laišku dėžutę, po vienu tiltu autostradoje tarp Müncheno ir Stuttgarto. Ismailas Resaja dienomis priimdavo taisyti kojines, o naktimis pagrobtais adresus pristatydavo į sutartą vietą. Tarp kitų bendrininkų minimos be pilietybės Viktoro Maslovo ir taip pat be pilietybės Petro Halunowskio pavardės.

→ Philadelphijos lietuvių komisija: prof. Puzinas, Krėvės dukė Mošinskienė, Dr. M. Krasauskaitė ir K. Ostrauskas parinko skulptoriaus V. Košubos projektą, kuris bus pastatytas ant Krėvės kapo Philadelphijoje. Paminklas bus 5 m. aukščio ir vaizduos lietuvišką koplyčstulpį, kurio nišoje bus Rūpinotojėlis. Jis bus nukaldintas iš akmens.

Okupuotoje LIETUVOJE

Kas pasakojama apie Sibire sutiktuosius lietuvius

(E). Vokiečiai mano, kad Sov. Sąjungoje dar esą apie 100.000 gyvųjų jų tautiečių. Tiek jų belikę iš savo laiku išgabtųjų 600.000 — 750.000 į Sov. Sąjungą civilių vokiečių. Tačiau tikslus jų skaičius bus nustatytas vėliau, kai savo darbą visa apimanti pradės vokiečių ambasada Maskvoje. Bus dirbama drauge su Sovietų Raud. Kryžiumi. Jų grąžinimas, kol kas dar pavieniui, jau pradėtas.

NESENIAI KLAIPĖDOJE

buvusieji paakoja, kad miestas toli gražu neatrodė taip puikiai, kaip girusi bolševikinė propaganda. Daugumas namų yra apleisti ir nešvarūs. Svaros stokoja visur, jos stoka nusiskundžia ne kartą net patys vietos bolševikai ir atėjūnai rusai. Pažįstantiems senąsias darbo sąlygas susidaro įspūdis, kad dabar ten, kur seniau, Nepriklausomybės laikais, darbą atlikdavo 1 žmogus, — bolševikams reikia 5. Tas pat ir didžioiose įmonėse: kur seniau užtekdavo 20 žmonių — dabar turi pakaituoti 100 „pirmūnų“. Smeltėje į darbus siunčiami kaliniai. „Stabybos“ b-vės pastatytųjų butų kolonijoj namai naujųjų inamųjų taip pat pritaikyti prie „rusiškojo lygmens“, kaip ir kitur mieste. Apskritai, mieste vaizdas nykus.

GRĮŽUSIEJI APIE LIETUVĄ

Laisvuosius Vakarus yra pasiekusi viena moteris, kuri visai neseniai dar buvo Lietuvoje ir šiomet yra atvykusi į Vak. Vokietiją. Jai plačiau pažįstamas Biržų kraštas.

Atvykusios pareiškimu, žmonės ten vargsta, didelis nedarbas. Į vieną laisvą vietą dirbtuvėse bei fabrikuose laukia 20 kandidatų. Gauti darbą įstaugose lietuviui beveik neįmanoma. Apskritai, Lietuvoje daug prilingdę rusų. Lietuvius, įieškančius darbo, tesuonia nebent tik į kolchozus. Rygoje ir kituose Latvijos miestuose yra lengviau su darbais, todėl ten nemaža lietuvių ir vyksta.

Krautuvės Lietuvoje tuščios. Prie duonos ir kitų būtinų reikmių — didelės eilės. Žmonės renkas į jas nuo puslaunakčio. Cukraus ir baltų miltų tegalima gauti tik prieš didžiąsias valstybines šventes, bet ir tai ne po didelį kiekį. Kartą eilėje (tai buvo Biržuose) prie muilo žmonės išlaužė parduotuvės duris ir išdaužė langus, nes buvo muilo atgabenta maža, o daug kas norėjo jo gauti. Yra žmonių, kurie nuo vokiečių okupacijos metų nėra ragavę cukraus. Kiti būtiniausias reikmes ar pinigų atsiunčia net iš Sibire

VARGSTA IR KARO VETERANAI tai vienas jos pažįstamas te gauna pinigų tik 120 rublių į mėnesį, o turi išlaikyti žmoną su vaikais. Tiesa, kad turguose galima visko gauti, bet kainos labai didelės. Už cukraus kg. tenka mokėti 20 rublių, o prieš didžiąsias šventes jo kaina pakyla net iki 30. Dešros prastos — daugiausia iš arklienos. Už moteriškus batukus su aulessiais guminiiais padais pasakotoja Sibire sumokėjo 420 rublių, o už rudeninį paltuką — 556 rublius.

Iš VLIKO Inf. Tarnybos veiklos.

Stipriausias mūsų informacijos šaltinis, kuris greit paduoda iš pavergtos Lietuvos Vilniaus radijo skelbiamas žinias, yra Vliko Siaurės Vokietijoje išlaikoma radijo sekimo stotis. Ji pradėjo veikti 1952 m. lapkričio 29 d. ir nuo tos dienos iki šiol nėra nė vienos dienos nutraukusi savo darbo. Ar šaliai spigina, ar perkūnai trankosi, ar Baltijos jūros bangos vilioja maudytis, stotis, iškišusi savo anteną į erdvę, godžiai gauda žinias, kurias Lietuvos pavergėjai skelbia ir siunčia oro bangomis.

Stotis kas rytas 5 valandą įsijungia ir dirba tol, kol veikia Vilniaus radijo siųstuvas, t. y. iki 22 val. Per tą laiką iki 1956 m. sausio 1 d. suregistruoti 24 tomiai medžiagos, susidedančios iš 9.518 mašinėle glaustai surašytų puslapių. Nuo tos dienos iki šiol nugirstos žinios ir pranešimai kasdien praešomi mašinėle, ir kasdien 12 jų nuorašų siunčiami daugiausia anapus Atlanto — Amerikos Balsui Vašingtone, Free Europe Komitetui New Yorke, kur jomis naudojasi V. Rastenio įstaiga, į kongreso biblioteką Vašingtone ir dar į kelias kitas vietas. Kasdien surašoma vidutiniškai apie 10 puslapių.

Toks žinių gavimo būdas leidžia skubiai reaguoti į kai kuriuos okupanto skleidžiamus pasisakymus ir į jo varomą propagandą. Pasiųstoji medžiaga per 3 dienas jau pasiekia Ameriką, o per pusantros dienas — visas kitas vietas Europoje. Į Ameriką siunčiama oro paštu, ir tai pareikalauja gana stambių pašto išlaidų. Vienas nuorašas, bent dalimi sutvarkytas, ateity bus perduodamas Pabaltijo institutui Bonnoje, kur studentai lietuviai ir latviai galės gilintis į Lietuvos dabartį ir šį šaltinį panaudoti šių dienų istorijos studijoms. Dalis monitoringo užfiksuočių Vilniaus stoties pranešimų buvo perleista taip pat Čikagos un-tui, kur lietuviai studentai gali rasti naujos medžiagos apie padėtį Lietuvoje. Tai didelis Vliko dokumentacinis šaltinis.

Stoty nuolatosis budri aparatai ir dirba 3 žmonės. Darbas yra sunkus, ilgas, nesibaigiantis nei sekundieniais, nei švenčių dienomis, labai varginas, nes priimamoji aparaturoj šalia žinių girdėti ir visokių atmosferinių trukdymų bei kitų stočių trukdymų balsų. Daug sunkumų yra su būstu, nes prie Baltijos jūros kurortuose būstai yra itin

brangūs ir sunkiai gaunami. Todėl tarnautojai yra priversti daug laiko sugaišti bevykdami ir darbovietes. Ir pragyvenimas brangus — didesnis nei šiaip kitur Vokietijoje. Tokiu būdu tenka dirbamą darbą vertinti daugiau kaip pasišventimą, bet ne kaip eilinį darbą pragyvenimui užsidirbti.

Vliko Inf. Tarnyba aptarnauja taip pat tris, tiksliau — keturias radijo stotis: prie Vatikano įsteigtąjį lietuviškąjį skyrių, kuris iš visų bus bene pats seniausias, prie Romos valstybinio radiofono, prie Madrido tautinio radijo lietuviškąjį skyrių ir pateikia apščią žinių Laisvosios Europos siųstuvo lenkų skyriui Munchene. Pastoviai šios stotys aptarnaujamos nuo 1953 m. vasaros. Ir iki šiai dienai siuntinėjami centrinio Radijo skyriaus, esančio prie Vliko, paruošti komentarai bei žinios. Taip radijo bangomis palankiai pavergtosios Lietuvos gyventojų laisvės troškimai ir pranešama apie lietuvių įvairių veiksmų keliama balsą už Lietuvos laisvę. Kartu demaskuojama bolševikinė propaganda. Radijo skyrius, beskelbdamas savo komentarus ir žinias, prisilaiko tam tikrų gairių, kurios aptariamoms kartkartėmis susirenkančiose radijo bendradarbių konferencijose (paskutinė buvo praeitų metų vasarą). Radijo stotis seniau gaudavo visos tą pačią transliacijoms skirtą medžiagą, o nuo perėitų metų rudens kiekvienai stotčiai siunčiama atskira medžiaga, atsižvelgiant į specifinius tų stočių ypatumus ir lietuviškųjų valandėlių vedėjų pageldivimus. Prie Vatikano veikiančioji stotis pvz. daugiau dėmesio kreipia į religinius klausimus ir aiškina dialektinio materializmo žałą, gi Romos — daugiau teikia politinių žinių. Madrido stotis replikuoja į bolševikų pranešimus dalimi tiek iš pačių ispanų šaltinių gaunama medžiaga, tiek Radijo skyriaus pateikiamais komentaris bei žiniomis. Free Europoje lenkų skyrius Munchene duoda informacijų apie laisvinimo akciją ir lietuvių veiklą. Radijas lenkų kalba turi nemaža įtaką ne tik Lietuvoj lenkiškai kalbantiems gyventojams, bet ir visai lenkų tautai.

Europoje dar yra galimimų praplėsti lietuviškųjų transliacijų tinklą ir kitose Europoje veikiančiose radijo stotyse, jei tam tik būtų sąlygos.

IŠKILMINGAI PAMINĖTA VASARIO 16-JI VLIKAS IŠEINA Į PLATESNĖ VISUOMENĖ

Vliko vadovybės susitikimas su vokiečių politikais ir spaudos žmonėmis Bonnoje, vokiečių kal kurių federalinės vyriausybės ministrų, parlamento narių ir politinių veikėjų pareiškimai Vasario 16-sios progą, gausiai svertimtaučiams dalyvaujant Nepriklausomybės šventės minėjime Memmingene, Heidelberge ir kitur, rodo, kad Vliko žmonės išeina plačiau į visuomenę, nei ligi tol.

Po įspūdingų pamaldų, Heidelberge minėjimas buvo suruoštas š. m. vasario 19 d. šventei ruošti buvo sudarytas komitetas, kuriam mintį davė kuopų kapellonas kun. B. Lubinas, o minėjimą praktiškai pravedė kapit. Bervingas ir kiti. Nors oras buvo nepaprastai blogas, bet salėn susirinko apie 600 žmonių. Tarp jų buvo visa eilė amerikiečių pradedant generalais, baigiant eiliniams, nemažas skaičius vokiečių, tarp jų spaudos žmonių, Süddeutscher Rundfunk atstovas, kuopų vyrai ir kt. Kuopų pastangomis minėjimas praėjo labai įspūdingai. Tai buvo pirmas tos rūšies pasirodymas Heidelberge. Visą programą įregistravo į magnetono juostelės AB atstovas Dr. V. Dambava.

Minėjimą pradėjo trumpu žodžiu kap. Bervingas, pakviesdamas VT pirmininkę A. Devenienę pasakyti kalbą. Ji angliskai pasakijoje kalboje perdavė Vliko Vykdomosios Tarybos vardu sveikinimus, išryškindama Vasario 16-sios dienos reikšmę ir lietuvių pastangas bekvėjant su imperialistiniu komunizmu už savojo krašto išlaisvinimą. Toliau VT pirmininkė išryškino ypač tą mintį, jog Vakarai yra laisvi dėl to, kad ten, už geležinės uždangos, vyksta okupantams rezistencija.

Pagrindinę paskaitą vokiškai skaitė Inf. Tarnybos valdytojas M. Gelžinis, nušviesdamas Vasario 16 d. prasnę, padėtį Lietuvoje ir išryškindamas laisvajame pasaulyje vedamą su pavergėjais kovą. Ta progą tenka taip pat pažymėti JAV ar-

mijos Vokietijoje kariuomenės teismo gen. Gardes pareiškimą, kuriuos jis pareiškė pritariąs pasakytųjų kalbų mintims ir tikis, kad Lietuvos laisvę, kuri buvo laikinai suspenduota, vėl sušvis, atitaisant lietuviams padarytąjį skriaudą. Lietuva turi būti laisva, ir kalbėtojas sakėsi tuo tvirtai tikis.

Meninėj daly gražiai pasirodė Vasario 16 d. gimnazijos choras, gimnazijos šokėjai, kuopų choras, diriguojamas Strollos, ir jo vadovaujamas oktetas. Svečiai gėrėjosi Vasario 16 d. gimnazijos mokinių sušoktais „Rugučiais“, „Kepurine“, „Oželiu“, „Malūnu“, „Blezingėle“. Paskum svečiai buvo pakviesti ir lietuvių vyrų kuopų Schwetzingene, kur visi buvo gražiai pavašinti. Tarp svečių buvo vokiečių spaudos ir visuomenės atstovai, kaimyninių tautų delegatai, MLT prezidentumo pirmininkas E. Simonaitis ir kiti. Iš karių iškilinėse dalyvavo brig. gen. Gardes, pulk. Shinn, viešosios informacijos viršininkas, darbo tarnybos šefo pavaduotojas, pulk. leit. Keys, iš lenkų karininkų — ryšių direktorius Heidelberge pulk. Sobolta, 6950 Lbr. Svc. viršininkas pulk. Karzewskis, tiltų statybos bataliono vadas Bennisheime, vokiečių pulk. leit. Schmidt, pabaltiečių ryšių direktorius Heidelberge latvis pulk. lt. Brigge, estų viršininkas Heidelberge maj. Laane ir kt.

Įspūdingos iškilinės Memmingene. Memmingeno LB vadovybės, ypač jos pirm. kun. A. Bungos, pastangomis š. m. vasario 18 — 19 d. Memmingene buvo suruoštas įspūdingas Vasario 16-sios minėjimas. Vasario 18 d. Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo sukaktis paminėta ankstesniame ratelyje, kur dalyvavo tik mūsų tautiečiai, tarp jų dabar Europoje esąs Vliko pirm. J. Matulionis, URT valdytojas Dr. P. Karvelis ir iš šveicarijos atvykęs prof. J. Eretas, ilgus metus dėstęs Kauno VD Un-te ir plačiai lietuvių visuomenėi žinomas savo veikla. Vasario 19 d. minėjimo iškilinės

VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA SVEIKINAME VISUS MIELUS TAUTIEČIUS IR LINKIME, KAD KRISTAUS PRISIKĖLIMAS SUSTIPRINTŲ TIKĖJIMĄ MŪSŲ TAUTOS PRISIKĖLIMU IR SUTEIKTŲ VILČIŲ GERESNEI IR ŠVIESESNEI ATEICIAI

Avellanedos TT. Marijonai

Žodis akademiniam lietuvių jaunimui Argentinoje

Kai kartą prel. M. Krupavičių apsilankius Š. Amerikoje užklause, kaip jis žiūrįs į akademinio jaunimo dalyvavimą politiniame darbe, tai garbingasis Prelatas atsakė, jog akademinio jaunimo dalyvavimą politiniame darbe augštai vertinąs ir laiką būtina pareiga kiekvienam inteligentui vienu ar kitu būdu prisidėti prie valstybinio darbo. Akademinio jaunimo įtraukimas į politinį gyvenimą rūpi visoms valstybėms; kai kuriuose kraštuose net valstybės lėšomis yra ruošiamas politiniam gyvenimui ir jam skiriamai net praktiniai uždaviniai. Tuo būdu negalima praeiti pro šalį gvildenant svarbius klausimus Argentinos lietuvių gyvenime ir pro akade-

minį jaunimą, nors daugumoje gimusių Argentinoje.

Niekas neabejoja, kad akademinis jaunimas Lietuvoje vaidino didelį vaidmenį. Į jį buvo dedamos visos beveik ateities viltys. Iš akademinio jaunimo — būsimos inteligentijos buvo laukiama šviesesnės ateities visai tautai ir nenuostabu, kad Lietuvoje tiek daug dėmesio buvo krepiama į jo pilnutinį formavimą.

Tremties akademinis jaunimas taip pat turi didelį pašaukimą. Siaurės Amerikoje yra susikūrusi studentų draugija, buvo kviestas ir Argentinos jaunimas į panašų žygi, bet šiuo tarpu nieko nepasiekta. Aktyvus įjungimas ir įsijungimas lietuviško jaunimo į tautinį darbą be galo svarbus. Jaunimas savo pačia dvasia yra dinamiškas, todėl negali būti pasyvus. Turime akademinio jaunimo Argentinoje kalbančio lietuviškai, kurio iniciatyva galima būtų sudaryti studentų korporacijos branduolį. Vėliau susisiekus su augštuosius mokslus einančiu jaunimu universitetuose ar kitose mokslo įstaigose, užmezgus tamprus ryšius su jais daug ko galima būtų atsiekti, ypač, kad tas elitas turi net artimų pažinčių su Argentinos augštąja inteligentija. Mūsų menkai Argentinos lietuvių kolonijai, manyčiau, būtų didelis šuolis pirmyn. Kas turi imtis tos iniciatyvos? Manyčiau, kad tas turi išplaukti iš čia gimusio lietuviško jaunimo, o tremtiniai tik aktyviai įsijungtu.

Visų bendrai lietuvių, taigi ir akademinio jaunimo, svarbiausias uždavinys tremtyje — išlaikyti lietuviybę. Tai labai didelis ir aktualus uždavinys. Jaunimas, kaip judresnis ir daugiau idealizmo turįs elementas, savo veikla ir pasiaukojimu šioje srityje gali kai kuriose aplinkybėse pasiekti tokių rezultatų, kokius būtų sunku pasiekti vyresnio amžiaus žmonėms. Tuo būdu susiorganizavęs akademinis jaunimas užpilcytų visas tas spragas, kurios yra jaučiamos Argentinos lietuviškoje kolonijoje, būtent, nepakankamas priėjimas prie Argentinos vietinės inteligentijos, draugijoms trūkumas vadovų ir kiti klausimai. A. Klevelis

Paskaita visiems padarė labai didelį įspūdį. Vėliau kalbėjęs Memmingeno vyr. burmistras pabrėžė, jog toje pačioje salėje per 30 metų jam teko girdėti labai daug visokių paskaitų, bet įdomesnės ir turiningesnės paskaitos, kaip prof. Ereto, jam iš šios tribūnos neteko išgirsti.

Labai gražią ir reikšmingą kalbą pasakė į minėjimą iš Bonnos atvykęs federal. Vokietijos parlamento (Bundestago) narys H. A. Lücker, pabrėžęs, kad lietuvių tauta, kovodama už savo teises būti laisva ir nepriklausoma, taip pat gina tuos šventus principus, kuriais pagrįstas visas mūsų gyvenimo ir siekimų turinys.

Be fed. parlamento atstovo H. A. Lücker, kalbėjo dar Bavarijos parlamento narys Fichler, Memmingeno vyr. burmistras ir visa eilė kitų vokiečių visuomenės atstovų, taip pat mūsų kaimynų pabaltiečių atstovai. Ypač jautrų žodį tarė latvių gen. Dankers žmona.

Kauno arkivyskupas metropolitas atsiuntė iš Austrijos gražų sveikinimą. Metropolitas suteikė ganytojišką laiminimą minėjimo rengėjams ir visiems Lietuvos kančias atjaučiantiems minėjimo dalyviams. Baigiamąjį žodį tarė žinomas savo iškalbingumu Ottobeurono vienuolyno abatas V. Maier.

Visų susirinkusių vardu kanceliui Dr. K. Adenaueriui pasišta telegrama, sveikinant jį, kaip vieną iš ryškiausiųjų politinių asmenybių, drąsiai pasisakančių už Europos apjungimą ir išsilaivinimą nuo komunizmo. Visą minėjimą AB įrašė į magnetono juostas. Vokiečių kalbėtojai ta progą ypač šiltai dėkojo lietuviams už išgelbėjimą karo ir pokario metais tūkstančiams jų tautiečių gyvybes.

ISPŪDINGAS MINĖJIMAS ROMOJE

gražiai suorganizuotas Italijos kr. valdybos, buvo pradėtas pamaldomis, kurias atlaikė didelis lietuvių tautos bičiulis, vienas iš įtakingiausių Bažnyčios vyrų, kard. Pizzardo. Savo pamoksle jis įvertino lietuvių meilę savo tėvų tikėjimui ir senosioms tradicijoms tiek krašte ir Sibiro ištremime, tiek ir emigracijoje. Eminencija drauge iškėlė lietuvių religinę ir kultūrinę veiklą išsviuose, pasiūlydamas šv. Rašto išleidimu, kuri pasiekia tolimiausius žemės kampus, bei informacijomis svetimomis kalbomis, 17 radijo stočių, transliuojančių lietuviškai JAV-se, priekurių prisideda Vatikano, Madrido, Romos ir AB transliacijoms, stiprinančios lietuvių ir jų prispaustųjų brolių dvasią. Pasidžiaugė dviejų gimnazijų veikla (Italijoje ir Vokietijoje), paminėjo nusipelniusį pabėgėlių šelpimą Balfą. Alto našią veiklą ir svarbią diplomatinio organo Vliko su diplomatais neringas pastangas, kad nebūtų pažeidžiamos Lietuvos teisės ir kad būtų gerbiamas jos laisvės ir tautos troškimas. Kardinolas pažymėjo, kad visa ši puiki veikla atneš savo vaisių. Savo pamoksle baigė žodžiais, palinkėdamas, jog „Jaunūs

kenčiančių brolių, turinčių vilkti bolševikų jungą, pavyzdys būtų akstinis visiems lietuviams laisvėje. Jų didvyriškas elgesys ne tik kviečia, bet tiesiog rimtai įpareigoja kiekvieną lietuvių, vertą šio garbingo vardo, aukotis ir būti ištikimiems tiems didiems idealams, dėl kurių už gelež. uždangos, Tylos Bažnyčioje, kovojama ir mirštama, kad persekiojama Tėvynė taptų laisva“.

Minėjimą gražiai išpuoštoje salėje atidarė PLB Italijos kr. v-hos pirm. kun. V. Mincevičius. Gautoji Juškams.

Siemet vasario 15 d. suėjo 125 metai, kai gimė Mažosios Lietuvos himno — giesmės „Lietuviais esame mes gimę“ autorius Dr. Jurgis Sauverveinas-Girėnas. Buvo nepaprastai gabus kalboms kurių buvo išmokęs 42. Iš visų išmokytųjų kalbų jam geriausiai patiko lietuvių kalba, kurią jis laikė pačia gražiausia kalba pasaulyje. Lietuvių kalbos jis išmoko Maž. Lietuvoje.

iš šv. Tėvo telegrama ir palaiminimas, taip pat Italijos prezidento Gronchio telegrama, kuria palinkėta Lietuvai laimingos ateities, išklaustyos atsistojus. Arkiv. Samorė, ypat. Bažnyčios raikalamis kongregacijos sekretorius, savo sveikinime šiltai prisiminė praeistus Lietuvoje metus. Gauta daug sveikinimų, iš vyriausybės, narių, diplomatu, parlamento atstovų, pasižymė-

visių veikėjų ir kt. Senatorius R. Ciaska, polit. istorijos profesorius Romos un-te, senato švietimo komisijos pirmininkas bei užsien. komisijos narys, savo pagrindinėje kalboje griežtai pasmerkė Lietuvos invaziją ir palinkėjo, kad Lietuva, šiaudien nelaiminga ir kankinė, prisikeltų greitai naujam gyvenimui — savo vaikų ir žmonijos laimei.

Priėmimo dalyvavo apie 200 žmonių, tarp jų — vyriausybės narių, augštų bažnytinių dignitorių, diplomatų, karių, parlamento atstovų ir kt. Italijos k. d. partijos gen. sekretoriui ir buv. min. pirmininkui Fanfanui atstovavo Dr. Morino. Minėjimą aprašė Vatikano laikraštis „L'Osservatore Romano“, Italijos valdžios oficiozas „Il Messagero“, be to, — „Il Popolo“, „Il Quotidiano“, respubl. partijos organas „La Voce Repubblicana“ ir visa eilė provincijos laikraščių. Italijos valst. radiofonas gražiai paminėjo šventę ir Vliko veiklą Lietuvos laisvinimui.

D. BRITANIJOJE Vasario 16-tos dienos minėjimai buvo suruošti visose didesnėse lietuvių kolonijose. Į minėjimus provincijoje buvo išvykę paskaitininkai iš Londono ir kitų didesnių centrų.

Gražiai paminėta Vasario 16-toji Madride, Paraižiuje, šveicarijoje ir kitur.

Motery Skyrių redaguoja mok. Elzė Diminskienė, Necochea 604, Hurlingham, Buenos Aires

Moterys ir GYVENIMAS

TAUTINIAI DRABUŽIAI

Lietuvių tautiniai drabužiai yra skirstomi pagal etnografines Lietuvos sritis (Augštaitiją, Žemaitiją, Dzūkiją ir Suvalkiją) į keturias grupes. Šios grupės skiriasi savo charakteringais raštais, spalvomis bei pasiuvimu.

Šiame trumpame rašinėlyje norėčiau kiek apibūdinti žemaitiškų tautinius rūbus. Mergaičių galvos papuošalas yra

raštais, kurie daugumoje būdavo balti ar gelsvi.

Susegamos iki viršaus mažomis kabutėmis. Ant susegimo užsiūtos ta pačia medžiaga trauktos sagos. Liemenė užbaigta 12 — 15 cm platumo klostytu valanu, kuris pridurtas per juosmenį.

Ištekėjusios žemaitės vilkėdavo trumpas milines (palaidines) kurios nuo juosmens

vainikas, rangė arba karūna. Rangė supinta iš kelių spalvuotų, austų, kaišytų ar siuvinėtų juostų, kurių galai nutyę iki juosmens. Nešioja taip pat rūtų vainiką ar šiaudinę karūną. Moterys apsigobdavo baltas, kiauro afo nevienodais kampų siuvinėjimais, arba languotas skareles. Kaklą puošdavo gintaro karoliai. Mergaičių marškiniai baltos drobės, kurių rankovių galai, antpečiai ir apikaklė papuošti gausiais žyčykų rašteliais. Apikaklės ir rankovių galai dantyti.

Mėgiamiausieji raštai: katpėdėlė ir žvaigždučių kombinacijos. Tekėjusios moterys marškinius siuvinėdavo baltais siūlais panaudodamos margučių raštus.

Liemenės yra ryškių spalvų: raudonos, žalios, mėlynos ir t. t. austos smulkiais taškuotais

yra plisuotos ir šiek tiek siuvinėtos kukliais raštais.

Sijonas smulkučiais įvairių spalvų išilginiais ar skersiniais raštais. Jo raštai kiek stambesni kaip kikliko. Mėgiamiausios spalvos tamsiai žalia, mėlyna, ruda, šviesiai geltona ir pajūrio žemaičių — balta.

Sijono 3 — 5 metrų plotumo per liemenį surauktas gumele ar juosmenėliu. Ilgumas 3 — 2 cm. nuo žemės. Priejuostės baltos su raudonais ar mėlynais išilginiais žyčykų dryžiais, gan tankiai austais. Dėvi ir tamsias priejuostes su įvairių spalvų siaurais ar plačiais išilginiais dryžiais. Apavai: margos kojines, baltam ir pilkam dugne, smulkiais raštais, odos batukai ar politūruotos medinės klumpės.

A. Mikelonienė

Mokslo metų pradžia

Prabėgo gerokai užsitęsusių vasaros atostogų. Gatvės greit bus pilnos moksleivių. Tarytum balti baalndžiai iš tolo švieti jų baltos uniformos, kurios yra tikrai gražus ir praktiškas, ypač jaunesnių mokinių, apdaras. Mamyčių baltai išskalbotos ir gražiai išlygintos tarytum dar skaistesniu daro mokinuko veidelį, kuris spindi nekantrumu greičiau susitikti klasės draugus ar pažinti naująją mokyklą. O Tave, brangi motina, koki jausmai apims tą dieną? Ar tinkamai paruoštas tavo vaikas pirmajai mokslo dienai? Ar pačiai pakankamai aiškūs tie sunkumai, kuriuos turėsi padėti savo vaikui nugaleti? O gal širdis kupina tuščio išdidumo jau mato tavo vaiką pirmuoju mokiniu?

Be abejo vaikui turi būti išaiškinta pareigos svarbumas. Vaikas išeidamas pirmą dieną mokyklon tesusikaupia vienas ar kartu su motina, kad ir trumpai maldelei.

Pirmus metus pradėdams mokinukas nenori parodyti, kad atsiskyrimai nuo motinos, nors ir keliom valandom, jam kelia nerimą, bet jis yra ir išdidus,

nes jau baigėsi kūdikystės amžius ir dabar prasideda vakystė — mokinuko metai.

Neramu ir motinai, nes nežino, kaip jos vaikas jausis ir naujoji aplinkoj? Ar pajęgs tinkamai atlikti tai, ko iš jo mokykla reikalauja.

Kiekvienas normalus vaikas turi pasiekti moksle bent patenkinamo rezultato. Jei taip nėra, reikia įsivaišinti priežasčių ir neleisti priprasti vaikui būti blogu mokiniu. Reikia pratinti, kad pamokos visados būtų rūpestingai paruoštos, tada ir mokslas nesuteiks sunkumų. Be abejo pamokos turi būti savarankiškai paruošiamos. Jei vis dėlto pasirodytų, kad vaikas nepasiekė reikiamų rezultatų, reikia pasikalbėti su mokytoju, su kuriuo tėvai turi būti nuolatiniame kontakte, o ne nueiti tik tada, kai yra mokytojo pakvičiami. Daug rūpesčių ne tik tėvam, bet ir mokytojui suteikia blogas mokinius. Blogo mokymosi priežastys gali būti įvairios: fizinis silpnumas, blogos sąlygos namuose ir įvairūs psichiniai kompleksai; nepasitikėjimas savimi, nedrąsa, baimė gauti blogą pažymį ir susi-

laukti tėvų priekaištų. Jei mokytojas ir tėvai į šias priežastis atkreips dėmesio, ir blogas mokinyk gali pamažu pasitaisyti ir įeiti į normalias vėžias. Priešingu atveju, vaikas bus užglušintas ir vargu galės toliau mokytis.

Klaidingai elgiasi tėvai įgrąsindami vaiką, kad jis turi tik gerus pažymius gauti. Mokslas yra, kaip ir kiekvienas darbas, kartais sekasi gerai, o kartais ir nepasisekimas, tačiau tai dar nereiškia, kad vaiką už tai reikia bausti ir jam nuolatos priekaištauti. Naudingiau būtų paguoti ir paskatinti tolimesniam sėkmingesniajam darbui.

Pasikalbant su mokytoju reikia pasiteirauti ir apie vaiko santykius su klasės draugais; ar yra draugiškas, paslaugus, ar nėra skundukas. Pastebėjus trūkumus reikia taisyti, nes šiuo metu, santyčiau su draugais atrofuoja vaiko charakteris. Iš pavydelninko, skundiko sunku tikėtis gero draugiško charakterio. Tėvai turėtų drausti kalbėti pažeminančiai apie draugus ir jų ydas, priešingai, reikia paskatinti, kad padėtų draugai kovoti su jo silpnumais.

Be abejo vaikas gali ir tikrai blogų draugų sukurti, nuo kurių protingas tėvų patarimas turi padėti atsipalaiduoti.

Tėvai turi visados būti pasirodę bet kokiai, kad ir nemaloniai staigmenai sutikti ir ją tinkamai įvertinti. Nuo to priklausys tėvų ir vaikų santykių darnumas ir jūsų vaikų darbo rezultatas.

E. D.

Daugiau rūpestingumo ir higienos virtuvėje!

Ar teko patirti, kad verdant krakmolinius patiekalus jie kartais nesusistingsta, nors panaudoti geri produktai ir reikiamas jų kiekis? Rodosi išvirta gėrai, jau pradeda stingti, bet ir vėl ištyšta. Be abejo šeiminiškė nežinojo, kad negalima tuo pačiu šaukštu ragauti ir nenuplovus jį maišyti maišto. Krakmolinis viralus susijungęs tam tikroje temperatūroje su sėlėmis nesusistingsta. Be to šaukšto nenuplovimas gali turėti ir daug skaudesnių pasekų. Ar pagalvoja šeiminiškė ragaudama, kad gali visus valgytojus apkrėsti liga, kuria ji pati serga?

Ir labai tvarkinguose butuose dažnai virtuvėje trūksta reikiamos higienos. Menkas iš pažiūros daiktas — mazgotė ir šluostė, tačiau labai didelis bacilų veisėjas. Mazgotė turi ypatingai būti švari, nes ja plaunami indai iš kurių valgome. Išplovas indus reikia ir mazgotę gerai išmullinti, išskalbti ir laikas nuo laiko išvirinus pakabinti saulėje. Virtuvėje būtina reikia turėti ir dezinfekuojančių priemonių, kuriomis retkarčiais vertėtų išplauti plojimo indas („piletą“).

Blogas paprotys yra šluostant stiklinius indus į juos kvapa papūsti, kad gražiau blizgėtų...

Teneišėdžia šeiminiškės dėl šių kelių pastabų, bet tepagalvoja, kokią atsakomybę jos neša būdamas nepakankamai švarios virtuvėje.

BRANGIOS SKAITYTOJOS

Štai turime du įdomiu klausimu. Į kuriuos laukiame Jūsų malonus atsakymo, kurį paskeisime „Moterys ir gyvenimas“ skyriuje.

1. Kas eina pirma per duris: šeiminiškė, ar svečias, viršininkas ar jo tarnautoja?

2. Ar viršininkas turi teisę išpėti tarnautoją dėl jos apsirengimo tarnybos metu?

Atsakymus malonėkit siųsti skyriaus redaktorei.

Dvasinis tvirtumas nugalina fizinius trūkumus.

Kiekvieno žmogaus pareiga yra prižiūrėti savo sveikatą, bet pasitaiko, kad liga galima ir įsikalbėti tokiu būdu sunkina sau ir savo artimųjų gyvenimą. Tai yra menko charakterio pažymys. Tačiau yra pavyzdžių, kad moterys su prigimtais fiziniams trūkumais gyvenime yra pajęgios nugalėti visus sunkumus ir yra jo vertingos dalyvės. Jos net kitiems suteikia džiugusio ir padrasina gyvenimo kovoje.

Els Maris gimė be dešinės kijos ir vienos rankos šį 38-rių metų švedė parodė nepaprasto užsispyrimo kovoję su savo sunkia nelaimė. Kūdikystėje ji pateko į invalidių prieglaudą. Ten išmoko vaikščioti su proteze ir pradėjo lavinti kairę ranką. Dėl kiekvieno pasiektą laimėjimo ji buvo linksmas ir laimingas. Kadangi turėjo meninių gabumų, pradėjo daryti lempom minkštus gobtuvus ir siuvinėti. Gavosi stipendiją baigė Stokholmo meno mokyklą su ypatingu pagyrimu. Nors rankdarbiai nėra labai pelningas darbas, bet ji turėdama daug užsakymų įsigijo ir nekilnojama turta. Els Maris rankdarbiuose atsispyrė jos kilni siela. Šviesiai melsvą spalvą ji paėmė ir vakaro

prietemų, geltoną — iš auksinio šviežio medaus. Ir barstė ji švelnius gėlių motyvus ploname šilko audiny.

Jos gelsvi plaukai tarytum rugpjūčio prisirpusios varpos; rudose akyse atsispindėjo meilė žmonėms, pasauliui ir gyvenimui, kurią darina surasdavo nuoširdžiai juokingų pastabų ir nepyko ant jo už tai, kad ją taip žiauriai nuskrūdė.

Dvidešimties metų ištekėjo už mechaniko, kuris, kaip ir ji mėgo muziką ir tapybą. Bendri interesai sudarė gerus šeimos pagrindus. Els skalbė, virė, adė, valė butą. Vakarais jie grodavo. Kiekvienas svečias jų namuose buvo vaišingas. Els Maris nuoširdžiai sutiktas.

Atostogų metu juodu dviračiais netik švediją apkeliaudavo, bet ir užsienius pasiekdavo. Dažnai ji pasirodydavo patvaresnė už savo sveiką vyrą.

Tačiau likimas tarytum užsispyrė mėginti jos tvirtumą. Po keleto metų mirė jos vyras. Els nepalūžo. Skaumas ir vienuma jos nenugalėjo. Els Maris ši gabi ir protinga moteris yra pavyzdys kokią jėgą turi, kad ir fiziniai labai sužaloto, žmogaus valia.

VIENGUNGIO KAMBARYS

Mes moterys žinome, kad nevisados viengungių gyvenimas yra toks lengvas ir malonus, kaip kad jie patys dažnai nudaudo. Dažnas gyvendamas nuomuotame kambaryje pasigenda jaukumo ir jaučiasi jame tarytum svetimas. Pasidaro nuobodu ir tuščia, vienuma žiūri iš kiekvieno kampe ir veja iš namų. Jauki gyvenamoji aplinka yra visiems labai svarbi, ypač viengungiui. Retas gali išsinuomuoti didesnę butą, dauguma gyvena viename kambaryje, tačiau ir jį galima jaukiai įsiruošti. Nereikės tada ieškoti restoranų laikui praleisti, nes ir savame kambaryje bus malonu paskaityti ar kokiame darbe sunaudoti nuo tarnybos atliekamą laiką.

Štai mažutis kambarėlis (3x3,5 m.) kuriame galima gražiai ir skoningai sutalpinti vis-

Svarbu yra ir lango „apren-gimas“. Jei kambarėlis turi žemą, bet platų langą, reikia dėti neilgas plonas vienspalvės medžiagos užuolaidas ir spalvuotas, šiuo atveju tiktų languotos, šoninės. Jei langas būtų augštas, bet labai siauras, šoninės užuolaidas reikia būtinau dėti, nes vien plonos užuolaidos atrodytų tarytum pakabintas rankšluostis. Šoninės užuolaidos neturėtų dengti stiklą, bet paplatinti vaizdą persiauro lango. Jei langas būtų angliško stiklo, tada plonos užuolaidos nededamos, bet galima langą apipuoti augalų užuolaida.

Prie langinės pritaikoma lentynėlė ant kurios užtatomi nedideli zozonai su augaliukais. Šiuos augaliukus prižiūrėti yra maloni pareiga, o išleistas naujas gležnas lapelis, suteiks vietnatvėje skaidrų, kad ir mažą

ką, kas vienam žmogui yra reikalinga.

Prie sienos stovi modernaus stiliaus minkštasuolis, kuris naktį atstoja lovą. Pakėlus sėdynę randasi skrynija patalynei sudėti. Virš jo kabo knygų lentyna. Minkštasuolio atlošas paskirtas į tris dalis, kurios tarytum duralės atsidaro iš viršaus ir apachi. Šios duralės veda į tris spinteles apatinę knygų lentynos dalyje. Jose galima susidėti reikalingiausius užkandžius, indus ir kitus daiktus, kurių nenori viešai laikyti. Mažas lygių linijų staliukas yra kartas ir valgomas stalas. Du patogūs minkšti krėslai užbaigia šį gražų baldų komplektą.

džiaugsmo spindulėlių.

Ant žemės nedidelis vienspalvis kilimėlis, sienoje keleta paveikslėlių. Šiuo metu labai mėgiami gėlių motyvai. Malonu ir padidintos artimų asmenų nuotraukos. Ypač artimųjų nuo kurių esame atsiskyre.

Kam viengungiui visa tai reikalinga? Kur dės tuos baldus kai apšives? Nupirktus baldus ir apšivedus bus galima panaudoti. Juos galima sustatyti valgomojo kambario kampe ir bus kur pernakydinti svečią. Būsimoji žmona džiaugsis, kad jos vyras vertina kultūringą aplinką ir yra prie jos pripratęs jau prieš vedybas.

Viktorija

SEKMADIENIO R I M Ć I A I

+++++

GAL DIEVO NĖRA?

DIEVO BUVIMAS APSKRITAI

Kad Dievas yra, rodo mums ir mūsų protas, ir apreiškimas.

Mūsų protas, žvelgdamas į šio pasaulio daiktus ir apsvaistydamas jų savybes bei prigimtį prieina neabejotiną išvadą, kad turi būti kokia nors nepalyginamai už juos galingesnė ir tobulesnė būtybė, kuri davė jiems pradžių, nes kitaip jų visiškai nebūtų, kaip nebūtų namo be statytojo, laikrodžio — be laikrodininko, paveikslu — be menininko. Tą būtybę mes vadiname Dievu.

Šitas Dievo buvimo pažinimas yra vadinamas prigimtininiu, nes mes jį pasiekiamo savo prigimtomis jėgomis ir iš šio pasaulio daiktų prigimties. Jį turi galvoje šv. Povilas, kai sako: „Kas (Dievuje) neregima, jo amžinoji galybė ir dievybė, tai mums nuo pasaulio įkūrinimo galima matyti proto šviesa iš padarytųjų dalykų“ (Rom. I, 20).

Be prigimtinių pažinimo, kas Dievas yra, mes turime taip pat antprigimtinių, kurių suteikė mums pats Dievas, apreiškdamas per patriarchus, pranašus ir savo sūnų. Jėzų Kristų. „Dievas, daug kartų ir tuleriopu būdu kalbėjęs mums per Sūnų“ (Žyd. I, 1), sako šv. Povilas. Šiuo antprigimtinio būdu mūsų gautosios žinios apie Dievą yra nepalyginamai pilnesnės ir tobulesnės už tasias, kurių išigyjame vien tik savo protu. Ne be reikalo yra pareiškęs V. Jėzus: „Dievo nė vienas niekad nėra matęs; viengimtis Sūnus, kurs yra Dievo prieglobstyje, suteikė apie jį žinių“ (Jon. I, 18).

Irodymai, kuriais remdamasis mūsų protas padaro išvadą, jog Dievas tikrai yra, eina iš to:

a) kad šis pasaulis ir jo daiktai yra nepatvarūs. Vadinasi, jie neturi patys savyje savo buvimo priežasties ir todėl, jeigu jie yra, tai savo buvimą turėjo gauti iš ko nors kito, kas yra už šio pasaulio ribų ir turi buvimą pats savyje;

b) kad šiame pasaulyje, kurio visi daiktai, išskyrus žmones, yra neprotingi, matyti tvarka ir tikslingumas. Tai rodo, kad turi būti už šio pasaulio ribų protinga būtybė, kuri tą tvarką apdarė ir tikslą ar tikslus nustatė;

c) kad visi žmonės jaučia savyje sąžinės balsą, liepiantį gera daryti, o pikto vengti ir už padarytąjį gera girianti, gi už pikta — peikianti. Tai sakyte sako, kad yra už juos augštesnė būtybė, kuri nustatė, kaip jie turi elgtis, ir kuriai jie turi duoti savo veiksmų apyskaitą. Yra dar ir daugiau prigimtinių Dievo buvimo įrodymų, kaip pav., iš gyvūbės atsiradimo pasaulyje, iš riboto pasaulyje esančių daiktų tobulumo ir k.

KAD DIEVAS YRA — IRODOMA IŠ PASAULIO IR JO DAIKTŲ NEPATVARUMO

Nepatvari vadiname mes tai, kas yra, bet ko gali ir nebūti. Tokie yra visi šio pasaulio daiktai ir pats šis pasaulis. Juk mes matome, kaip pav., atsiranda žmonės, kurių iki tol nebuvo šiame pasaulyje, ir, pagyvenę jame kurių laiką iš jo visiškai pranyksta. Tą patį galima pasakyti ir apie visus gy-

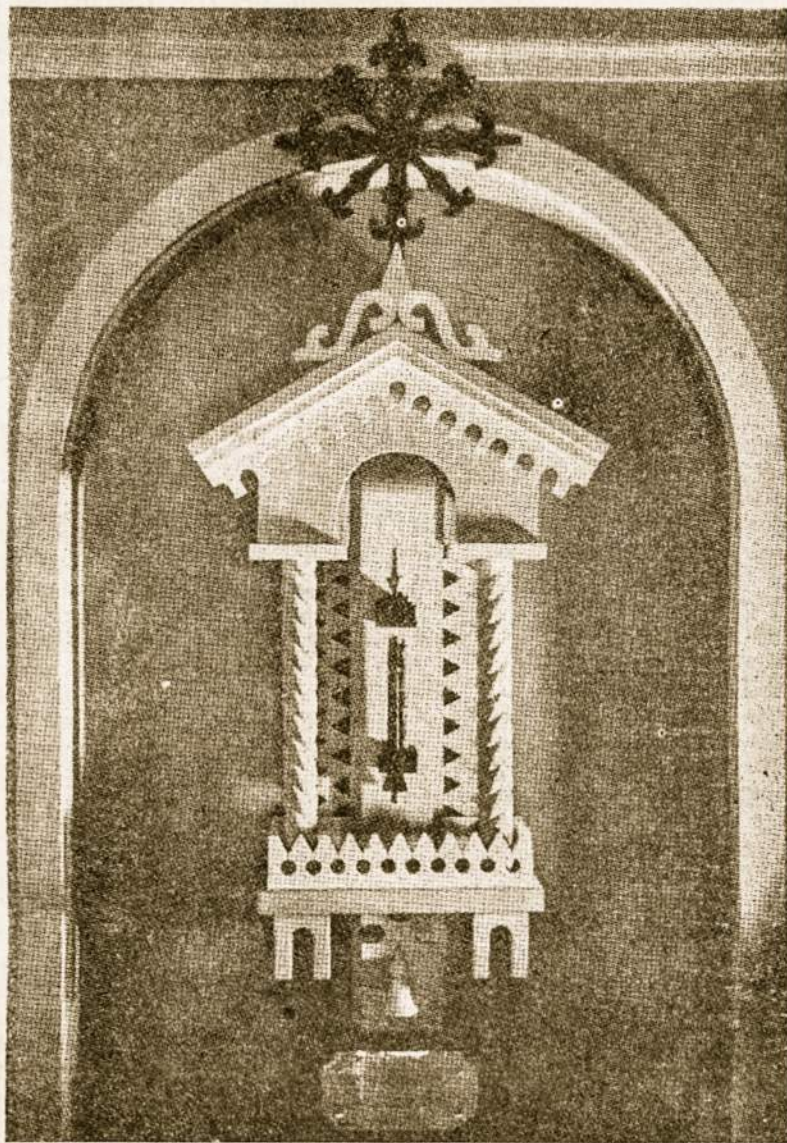
vūnus bei augalus. Skirtumas tik toks, kad vieny rūšių gyvūnai ir augalai kiek ilgiau gyvena negu kiti, bet galutinis likimas visų tas pats — pranykimas. Vadinasi, jie yra aiškiai nepatvarūs. Nepatvarūs taip pat ir negyvieji daiktai. Nekalbant jau apie juos atskirai, užtenka pasakyti, kad ir visa mūsų žemė nėra patvari. Juk, kaip mokslas rodo, prieš milijonus metų buvo ji visai kitokia negu dabar, būtent, buvo ji ugnies kamuolys, kuriame ne tik

žmonių, bet ir jokios kitos gyvybės nebuvo. Praeis vėl milijonai metų, ir ji vėl visiškai pasikeis, nes, sumažėjus saulės šilumai, ji sustings nuo šalčio, ir joje jokios gyvybės nebeliks nė krislelio. Be to, kaip mokslas sako, buvo laikas, kada ji sudarė su saule vieną kūną, atseit, kada jos dar visiškai nebuvo. Gali taip pat ateiti laikas, kada ją gali pritraukti prie savęs ar suardyti koks užklydęs padangių kūnas. Vadinasi, patvarumo ji neturi, nors jos gyvavimas

nepalyginti ilgesnis negu žmonių. Nekitaip yra ir su ištisoje visatoje esančiais kūnais, kurie savo sudėtimi ir esme yra tie patys, kaip žemė. Visi jie nepatvarūs, atseit, visi jie gali būti ir nebūti, arba kitaip saktant, neturi savyje savo buvimo priežasties. O jeigu, nežiūrįnt to, jie betgi yra, tai aišku, savo buvimą turėjo gauti iš ko nors kito, kuris nėra tarp šio pasaulio daiktų.

Bet gali kilti klausimas: O tasai „kitas“, kuris davė buvimą šiam pasauliui ir jo daiktams, ar savo buvimą turi pats iš savęs, ar jį yra gavęs vėl iš ko kito? Jeigu pats iš savęs, tai dalykas baigtas, nes mes priėjome Dievą, kurs savo buvimą turi pats iš savęs ir kurs yra pasaulio buvimo priežastis. Bet jeigu ne pats iš savęs, o iš ko kito, tai vėl kyla klausimas: O tasai iš kur turi savo buvimą?, — iš savęs, ar iš kito? — Ir taip koks klausimas vis kils ir kils, kol galų gale turėsime preiti tokią būtybę, kuri pati iš savęs turi buvimą. Juk jeigu tokios būtybės nebūtų, tai nebūtų nė tų būtybių, kurios ne pačios iš savęs turi savo buvimą, vadinasi, galų gale nebūtų nė šio pasaulio su visais jo daiktais. O betgi jis yra. Tad, aišku, yra ir toji būtybė, kuri davė jam buvimą, arba kitaip saktant, yra Dievas. Taigi žvelgdamas į šį pasaulį, ir apsvaistydamas jo savybes bei prigimtį, mūsų protas pasidaro tikrą ir teisingą išvadą, kad Dievas yra.

Toji išvada, kaip matome, yra prieinama visiems. Visų laikų ir vietų žmonės galėjo ją turėti. Jeigu tačiau daug kam jos trūko, tai kalti už tai jie patys. Mat, jie nenorėjo išsizadėti priešingų Dievo valiai savo įgeidžių, tad nekrepė dėmesio į savo proto nurodymus; o kita vertus, nevaldomos aistros aptemdė jų protą. Todėl ne be reikalo sako apie juos šv. Povilas (Nukelta į 6 psl.).

Flensburgo konc. stovykloje sudegintų lietuvių pelenai, kurie dabar patalpinti Marianapolio kolegijos koplyčioje.

JONAS GAILIUS

GUNDYMAI

A p y s a k a

(Tęsinys)

Aldona apsidairo erdviame salone. Nemato jame nei ištaigos, nei skonio. Sienos tuščios, truputį kairur apdulkėjusios. Apskritas stalas neپردengtas jokia staltiese. Viena pasienyje stovi apdėvėta pliušinė sofa, apie stalą kelios tamsios kėdės.

— Prašau sėsti! — dešinė ranka parodo sofą, o pats atsisėda kėdėje ir vengia viešnios akių.

Tačiau jis kažko laukia. Juk Aldona niekad pas jį nesilankė; jei šiandien tiek kelio sukirpo, be abejoj, ne be reikalo. Ji turi ką nors pasakyti; ką nors svarbaus ir neatidėliojamo.

Aldonai truputį neįauku. Šeimininkas užsispyręs tyli, o iš jo veido truputį virpančių pirštų spėja, kad yra netekęs nervų.

— Kaip jūsų sveikata, p. Vilkaiti? — pagaliau pradeda.

— Ačiū, bet nekažkas, panele Aldona...

— Ponia Aldona Montvydiene, — pataiso viešnia.

— O, tai jūs jau ištekėjote! — nustemba. — Nežinojau ir nesitikėjau...

— Kad esu moteris ir motina esu dėkinga jūsų žmonai Stefanijai... Ji mane sulaukė nuo kaikiurių neapgalvotų žygių...

— Ak, šitaip! Žiūrėkite!

Aldonai neaišku, ar Vilkaitis gėrisi tokia iniciatyva, ar juokiasi iš jos. Jo veidas pasilieka nepasikeičęs, o akys vis tebevingia jos.

— Vidsėlto ne jūs ją paveikėte, o atvirkščiai ji jus, — priekaištingai pasako.

— Taip, už bloga geru atsilygino...

Vilkaitis mosteli ranka, kad ji nutiltų. Galvą visai į šalį nukreipia.

— Jūs dabar, atrodo, vienas gyvenate? — mėgina Aldona naują temą.

— Iš ko jums taip atrodo? — įsisega į ją primerktomis akimis.

— Iš visko, p. Vilkaiti, — ir apsidairo, norėdama išvengti jo akių.

„Jis kažko piktas“, samprotauja Aldona, „kažko nepatenkintas, — manimi ar mano atvykimu...“

— Tai ir gerai, kad atrodo.

Vėl abu nutyla. Aldonai susidaro ispūdis, kad jis tyčia ją kankina, kad keršija už kažin ką.

— O gal jūs pas savo draugę? — jo balse tikra pašaipa, o veide patyčios.

— Kokią draugę? — iš karto nesupranta.

— Ak, tai jau neatsimenate?! Užmiršote, vadinasi?!

— A, jūs turite galvoje Marcelę?

— Nieko panašaus. Tik man tokia mintis toptelėjo...

— Jei galvojate apie ją...

— Sakau, kad negalvoju!

— ...tai aš jau visa savaitę žinau, kad gyvenate vienas.

— Jūs paprastai per daug žinote. Man didelė garbė, kad esu jūsų dėmesio centre, tačiau be reikalo taip plačiai švaistotės. Laikas jau būtų pasikeisti.

— Jūs pykstate ant manęs?

— Neturiu už ką būti dėkingas. Jūs pati gerai žinote.

— Bet jūs ne mažas vaikas, p. Vilkaiti!

— Arklys ir ant keturių kojų suklumpa... Kodėl aš negalėjau suklupti, kai prieš mane sukilo netik dangus, bet ir žemė?!

Aldona nuleidžia galvą. Ji stengiasi įsisteigti, kad atvažiuo ne erzinti jo, bet atsiprašyti ir padėti atitaisyti padarytą klaidą. Bet kaip? Koku būdu?

— Atleiskite, p. Vilkaiti. Žinau, kalta esu ir aš. Fonia Stefanija man jau atleido; tikiu, viską užmirškite ir jūs.

— Aš ne moteris, kad tuojau viską užmirščiau. Ne, aš niekad nepamiršiu savo... tragedijos ir jos aktyvių liudininkų.

— Bet jūs galite visa tai dar pataisyti. Viskas yra jūsų rankose.

— Sudaužyto smuiko jau nepataisysi, nesulipdysi, ponია.

— Bet žmogaus gyvenime yra dar vienas veiksnys — Dievas. Jis viską gali. Reikia tik Jam nusi-

lenkti.

— Kas jus įgaliojo čia Dievo vardu kalbėti, ponია? Senasis klebonas?

— Niekas manęs neįgaliojo. Visi esame lygūs Jo akivaizdoje. Kiekvienas galime priminti Jo buvimą.

— Palikite tai kunigams. Ypačiai jūs. Kiek jūs žinau, pataikote ir pasijuokti iš savo šventybių.

— Ne, tik ne dabar, p. Vilkaiti. Jūsų žmona pagydy mane. Ir akis atidarė. Be to, pats gyvenimas parklupdė.

— Hm... įdomi jūsų filosofija, ponია. Tai gal pasišovėte ir mane pagydyti? — sarkastiškai nusišypso. — A?

— Jūsų žaizdos jau gyja, p. Vilkaiti. O gydo jas ne žmogus, bet pats Dievas, atitinkamai lygindamas gyvenimo kelius. Jums reikia tik vieną nuoširdų žingsnį padaryti — aplankyti savo sergančią žmoną.

— Ar iš tikrųjų ji rimtai serga?

— Net pavojingai. Aš bijau, kad kartais galite nespėti. Kunigas ją jau parengė kelionei...

Vilkaitis baimingai krūpteli, tartum norėdamas pašokti iš vietos, bet greitai susivaldo. Tiktai susirūpinęs veidas ir pagyvėjusios akys liudija apie nerimą, kuris vėl pabudo jo viduje.

— Jūs prižadėkite man ją aplankyti. Tik dėlto ir pas jus atvykau. Ir ilgai nedelskite. Kiekviena valanda neša su savimi riziką.

Jos skruostai įkaite.

„Tai tikra atgaila man“, galvoja. „Kaip lengva žmogų palenkti į bloga, o kaip sunku sugrąžinti į gera!“

— Ar ji pati kviečia mane? — šnairuodamas į ją, paklausia.

Aldona pradeda prarasti kantrybę. Nervingai sujudą sofoje, jos akys sužaibuoją. Jau nori kažin ką atsakyti, bet staiga susivaldo.

— Jūsų pareiga ją aplankyti! Juk jūs ją palikote, ne ji jus! Jūs turite ją atsiprašyti. Tai jūsų pareiga.

SKAUTŲ SKYRIŲ VEDA REDAKCINĖ KOMISIJA

AKIVAIZDOJE KRISTAUS PRISIKĖLIMO ŠVENTĖS PABUSKIME DVASINIAM PRISIKĖLIMUI, PAKILDAMI AUKŠTŲNŲ NUO SAVO SUNKIOS KASDIENYBĖS.

TURIME PERŽIŪRETI SAVE, SAVE GERAI PAZINTI, BE SAVĖS GERO PAZINIMO NEJMANOMAS JOKS DVASINIS PRISIKĖLIMAS.

GI DIDŽIAUSIA JĖGA — ŽMOGAUS DVASIOJE. NEPRARASKIME JOS! — O MŪSŲ DIDIEJI LŪKESČIAI IR KANČIAI BUS APVAIKUOTI DIDŽIUOJU PRISIKĖLIMU — TAUTOS LAISVE!

Linkėjimai sau patiems ir visiems kitiems mūsų tautiečiams!

LIETUVIŲ SKAUTŲ DRAUGOVĖ

EPIDEMIJA...

Paskutiniu laiku visa Argentinos spauda, radijas ir visos kitos propagandinės priemonės nukreiptos vien tik į vieną tašką — šiuo laiku siaučiančių vaikų paralyžiaus epidemiją.

Ne tik vien valdžia, bet ir daugelis krašte reziduojančių diplomatinių pasiuntinių parago savus tautiečius paremti šią akciją, pravedant savųjų tarpe tam reikaliu rinkliavas.

Taip pat labai didelę akciją išvystė ir patys gyventojai prisidėdami prie bendros kovos. Be to tas visas kovos pastangas remia ir kiti amerikiečiai kraštais pasiūsdami skaitlingus būrius tam paruošto personalo su atitinkamais medžiagų kiekiais...

Būtų labai pravartu, mielas lietuvi, atkreipti dėmesį į epidemiją, kuri grėsia mums, nutautėjimo epidemija...

Ar apgalvojame mes, kokiame stovyje randasi mūsų lietuviškasis jaunimas išbarstytas tarp dinamiškos vokiečių tautos gyventojų — kurių visas tikslas ir yra papildyti praręjusias savo eiles svetimuojų jaunimu, idiegiant lankantiems jų mokyklas savos tautos neapykantą bei menkumą...

Mes puikiai žinome likimą lietuviškosios kulties prūsus... Skaudžiai pajutome ir patys savo akimis, matėme Maž. Lie-

tuvos mūsų brolio sielos sužalojimą...

O dabar čia pamastykime apie tuos, kuriems grėsia tas pats likimas...

Priešas, kuris tyko mūsų jaunimo sielų, yra tas pats su kuriuo mes išstisus amžius vedėme ir vedame kovą. Bet šiuo momentu ši kova yra pati sunkiausia: jaunimas, kuris deda aukas, gyvena jų apčių žemėje, tvarkomas jų įstatymais, kasdien susidurdamas su jų papročiais ir visa kasdienybė — atspirties taip maža ir tokia ji silpna.

Mūsų pareiga, įtempti visas turimas pastangas bei sugebėjimus, jiems padėti vesti šią nelygią kovą su tuo galingu priešu.

Vienintelis kovos būdas — tikra lietuviškoji mokykla jo paties žemėje: — Vasario 16 Gimnazija.

Kaip kiekvieno gero kataliko pareiga prieš Kristaus Priskėlimo šventę atlikti savo sielos priskėlimą — tokią pat pareigą turi jausti šiandieną ir kiekvienas susipratęs lietuvis ir atlikti, šią didžiąją mūsų tautinę pareigą, paremiant mūsų lietuviškos kultūros šventovę. Ji paruoš mūsų jaunimo dvasią tautos didžiai kovai — Valstybiniam Priskėlimui.

Lietuvių Skautų Draugovė

ASMENIŠKUMAS IR ORGANIZACIJA

Si tema yra labai sena ir nemaloni, tačiau toli gražu neišsenta, taip kaip ir kiekvieno žmogaus nesibaigianti savimyla, ir tas visų nesklandumų ir nesantaikų daigas — lepusis „aš“.

Šitas pavojus „aš“ seka kiekvieną mūsų, kaip šešėlis. Kartais jis yra mažas ir neturi balso, bet dažniausiai jis — kalnas, slegias netik mus pačius, bet ir mūsų draugus ir visą aplinkumą, arba plačiai išsikerojęs erkėtis, su pasitenkinimu badas kiekvieną prisartinantį. „Aš“ yra gudrus egoistas. Jis užvaldo mus be kompromisų keletu efektyvių būdų, kaip priekabių jieškėjimų (ir visad sėkmingu atradimu), nebūtų skriaudų įsivaizdavimu ir nenumalšinamu troškimu bet kokia kaina „atsiskaityti“. Kada „aš“ ateina šiais keliais, jo valdžia žmoguje pilnutinė. Jis virpa, lyg pertempta styga, grąšindamas nutrukti, jis oziuojasi ir zirzia dėmesio, kaip kaprizingas vaikas, nerimdamas, kol jo įgeidžiai patenkiami. Tada jau kiekviename draugo ar pažįstamo žodyje godžiai jieškoma gaidos, kiekviena veiksme blogos valios. Logišką galvosoną nustumia į šalį, įsivaizduotos skriaudos ir nuoskaudos auga į kalnus, opusis „aš“ reikalauja „atsiskaitymo“, ir taip prasideda „sąskaitų suvedinėjimas“, į kurį būtina įviliamas ne vienas niekuo dėtas asmuo ir pagaliau visa organizacija, kuri, be abejo, labiausiai ir nukentčia.

Tie įkyrūs ir kenksmingi asmeniškumai kyla iš tūkstančio juokingų priežasčių, kaip blogai suprasto žodžio, nepastebėto pasisveikinimo gatvėje, ar pamiršto vardadienio. Šitos priežastys yra daug juokingesnės ir menkesnės už tas, kuriomis piktinamės skaitydami anekdotiškus laikraščiuose skyrybų aprašymus. Visai pamiršdami, kad nebesisveikinam su savo draugovės broliu, nes jis nesutiko su mūsų nuomone, arba nebegalim pakęsti savo sesės, nes ji aną dieną gražiau atrodė.

Nors asmeniškumai dažniausiai yra pasigailėtinos žmogaus savimylės manifestacijos, tačiau, įnešti į organizaciją, jie lyg amaras sugėba apkręsti būrius žmonių, stabilizuodami bet kokią veiklą, numušdami nuotakas, sukiršindami draugus ir skaudžiausia, nuvertindami pačią organizaciją akyse tų, kurie į ją sudėjo daug ateities vilčių.

Liūdniausia yra tai, kad mes jokiū būdu negalime privesti ribos tarp asmeniškumo ir organizacijos. Beveik nuolat tai vieno, tai kito, tai keletu žmonių privataus gyvenimo patamsiai su dideliu triukšmu ir karmeliu išstumiami į viešumą.

Asmenys skaudžiai išsivedinėja, mėtosi žodžiais lyg akmenimis ir nurenginėja vienas kito menkumą visų akivaizdoje. Ir šitos beprasmes, griauančios ir piktinančios kovos arena būtina tampa organizacija. Ji pasidaro tarymu nualintas, šo-

vinių išraustas laukas, kuriame du priešai aršiai kaunasi su donkichotiškais malūnais. Kovai pasibaigus, sunku besitikėti gero derliaus iš sutrypto lauko.

Šitas dažnas „karo stovis“ kausto organizaciją nuo skilties iki tunto. Išpaikinta savimyla nebusuranda ribų savo kaprizams, ir mes tarnaujame jai užsimerkdami prieš pasekmes. Tačiau toji nemaloni padėtis nėra nepataisoma, jeigu tik yra gerų norų ir nuoširdžių pastangų. Kodėl nepamėginti nulenkti išdidžių savimylės galvą, kodėl nepabūt griežtu pačiam sau? Kodėl nepaslept smulkias ir rupias asmeniškumų drumsles nuo visų akių vietoj išmaišius jas viešumon, ir dešimt kartų nepagalvot prieš darant išvadą? Išsivedimas, pyktis ir „atsiskaitymo“ noras kyla aukštyn, kaip balionai ir sprogsa apkurtindami ištisus būrius asmenų, bet dažniausiai ne tą, kuriam buvo skirti. Kodėl nepasistengti juos pririšti? Kodėl retkarčiais nenuryti susidariusio kartelio? Kodėl nepašluot savo namų, vietoj prišukšlinus? Juk, netekus Tėvynės, skautų organizacija tapo mūsų namai, netik namai, bet ir šeima, kurioje randame savo brolius ir seseris, džiaugsimą ir pasiguodimą. Nuo mūsų vienių priklausė šitų namų laukumas, šitos šeimos solidumas ir šiluma. Jeigu, peržengdami jų slenkstį, paliktume lauke tuos nelaimingus asmeniškumus, mes nustebtume, pamatę, kaip sklandžiai vyksta visi darbai, kaip sutinka nuomonės, kaip jauku būti savųjų tarpe, ir kaip daug galime padaryti gero. Šitam pasiekti yra tik viena paprasta sąlyga, — mes pats tikriausias gerasis darbelis — suvaldymas savo „aš“, kad kiti galėtų netrukdomi dirbti. Jei privačiam gyvenime artimas mums buvo svetimas arba vos pakenciamas, po skautiška lėlija ir rūta jis, nežiūrind visko, yra tikras mūsų brolis-sesė. Su juo kartu siekiame vieno tikslo, kurį pasiekti galėsime ne griaudami, bet tiesdami tiltus vienas kiti.

Sukruskim uždegti skautiškos meilės laužus ne tiek stovyklų ra, cnuose, kiek savo širdyse ir leiskim kaitriai liepsnai sudeginti pyktį, pavydą, priekabius ir apkalbas. Ir tik tada, kai su didele valia ir pastangomis pažaboję asmeniškumus, paliksim juos už organizacijos durų, galėsime nemeluodami sakyti —

Dievui, Tėvynei ir Artimui.

GAL DIEVO NĖRA?

(Atkelta iš 5 psl.).

las: „Dievo rūstybė pasireiškia iš dangaus kiekvienoje bedievybės ir neteisybėje tų žmonių, kurie Dievo tiesą laiko neteisybėje. Kas žinoma apie Dievą, juk yra jiems apreiškta, nes Dievas jiems apreiškė. Nes kas jame neregima, jo amžinoji galybė ir dievytė, tai nuo pat pasaulio įkūrimo galima matyti proto šviesa iš padarytųjų dalykų; taip kad jie neišteisinti. Nes, pažinę Dievą, jie negarbino jo kaip Dievo ir nedėjo; savo mintyse pasidarė tušti ir neišmintinga jų širdis aptemo. Tardamies esą išmintingi, pasidarė paiki. Jie pakeitė nemarus Dievo garbę maraus žmogaus, net paukščių, keturkojų ir šliužų paveiklo panašumų“ (Rom. I, 19-23).

Pagal prof. Dr. F. Bartkaus ir kan. Dr. P. Aleksos knygą „Dievas ir žmogus“.

P. S. Kitame „Laiko“ numeryje duosime Dievo buvimo įrodymų iš tvarkos ir tikslingumo pasaulyje.

LIETUVIAI K visame Pasaulyje

ELTOS ŽINIOS

ANGLIJA

→ Ryšium su Bulgano ir Chrusčiovo būsimu vizitu pavergtų tautų tremtinių organizacijų centrai Londone, kurie atstovauja apie 200.000 pabėgėlių, apsigyvenusių britų salose, kaip rašo „The Sunday Times“, svarsto priemones ir būdus pareikšti protestui. Vizito metu numatoma surengti milžiniškas demonstracijas ir vyriausybei įteikti atitinkamas peticijas ir memorandumus.

AUSTRALIJA

→ Melburne išleistas naujas savaitinis „Tėviškės Aidai“. Redaguoja kun. Pr. Vaseris. Tuo būdu dabar Australijoje leidžiami jau 3 laikraščiai: „Australijos Lietuvis“, bendruomenės savaitraštis „Mūsų „antogė“ ir „Tėviškės Aidai“.

→ Australijos Lietuvių Fizinio Auklėjimo ir Sporto valdybą sudaro: V. Daudaras — pirmininkas, A. Laukaitis — vicepirmininkas ir V. Šutas — sekretorius. Naujoji valdyba nutarė išleisti balandžio mėn. viena „Mūsų Pastogės“ sporto klubų redaguojamą numerį.

→ Lietuvių teatras Sidnio mieste, Australijoje, pasirodė su pirmuoju spektakliu — 4 v. pasaka „Eglė — žalčių karalienė“. Susirinko apie 400 žmonių. Įscenizavo ir režisavo Sadržienė, dekoratorius A. Šimkūnas, muzikinis vadovas K. Ankudavičius. Jaunių teatrą šiltu žodžiu pasveikino V. Skrinska, Australijos LB pirmininkas.

BRAZILIJA

→ Kun. P. Ragažinsko iniciatyva buvo sušauktas lietuvių studentų susirinkimas, kuriame dalyvavo ir du stud. medikai, Br. Skadas ir R. Mekšraitis, iš Portoalegre. Išrinkta komisija veikimo planui paruošti. Į ją įėjo peraitais metais baigęs S. Paulo un-tą H. Nadolskis, stud. A. Dirsytė ir stud. E. Gritėnaitė.

VOKIETIJA

→ Vasario 16 d. gimnazijoje, kuriai Vasario 16 d. suėjo 5 metai, šiemet egzaminus laiko 9 abiturientai. Vasario 16-sios gimnazija didelis susidomėjimas parodytas ir per Nepriklausomybės šventės minėjimus visame laisvajame pasaulyje.

Šmarginsiu margučius gražiau, nei Velykų kiškėlis. Foto J. Gaidžio

KULTŪRINĖ KRONIKA

Netekus didžiojo bibliografo prof. Vaclovo Biržiškos, Liet. Bibliografijos Instituto steigėjo, jo darba tremtyje toliau dirba Liet. Bibliografijos Tarnyba. Tarnyba visus gautus leidinius surašė ir paskelbė „Knygų Lentynoje“, o surinktus leidinius persiuntė į Pasaulio Lietuvių Archyvą. Tarnyba prašo padėti jai ir šiemet, nes tikrai atsiųstas LBT leidinys užtikrina, kad jis bus tiksliai aprašytas. O ateinančioms kartoms juk turime teisingai atvaizduoti savo šio nepaprasto darbo spaudą. Tarnybos adresas yra toks: Lithuanian Bibliographical Service, 602 Harvey Street, Danville, Ill., USA.

Lietuvos ūkio Atstatymo Studijų Komisija Bostone išleido 11-jį savo darbų sąsiuvinį. Leidinyje įdėtos studijos: agr. Vazalinskas rašo „apie sėklų auginimą“, o agr. Šumskis — „žemės ūkio tyrimą“. Šis darbas Amerikoje ir Kanadoje buvo pradėtas 1951 metais. Inž. Z. Bačelis, ilgametis Lietuvos ž. ū. Ministerijos žemėtvarkos Departamento direktorius, šiuo metu gyvenąs Brazilijoje, išleido studiją „Kol-

chozai Lietuvoje“.

→ Komp. V. Budriūnas yra sukūręs muziką „A. Nakaitės žodžiams „Sausmas“, kmpoz. J. Gaidelis muziką premijuotam Z. Gavelio eilėraščiui „Pamirštoji sula“.

→ New Yorko Fordhamo un-to stud. R. Kontrimas diplomuotai koncertui parašė operetę, kuriai jis ir pats dirgavo.

→ Amerikiečių spauda šiltai įvertina pasižymėjusį lietuvių smuikininką I. Vasyliūną, ruošiant JAV-se koncertus, ir paskiausio koncerto metu jam akomponavusį 17 metų sūnų Vytenį Vasyliūną, kuris taip pat teikęs labai gražių vilčių ateičiai savo muzikalumu.

→ Sv. Tėvo Pijaus XII 80 m. sukaktis plačiai atžymėta visame pasaulyje. Ta proga lietuvių spauda ir lietuviškosios radijo valandėlės išsamiai nušvietė jo veiklą ir nuopelnus lietuvių tautai, pažymėdamos, kad jam gerai žinoma Lietuvos byla bei jos reikalai. Sv. Tėvui sukaktuvių proga sveikinimo telegramą pasiuntė taip pat Vliskas, Balfo direktorių vykdomojo komiteto ir lietuvių pabėgėlių vardu — jo pirmininkas kan. J. Končius ir kt.

A. + A.

MŪSŲ MIRUSIEJI

A. a. Kazimiera Sirjatautytė-Mateliūnė, aprūpinta šv. sakramentais, mirė kovo 17 d., Poliklinikoj Avellaneda. Velionė gimė 1895 m. birželio 4 d. Krakų k. Kėdainių apskr. Į Argentina atvyko 1930 m. 1944 m. apsiėdė su Jurgiu Mateliu. Prieš mirtį velionė sirgo beveik 2 metus. Palaidota Sarandí kapinėse. Paliko nuliūdusį vyrą ir kitus gimi- nes.

A. a. Vaciovas Stasevičius
Plačiau buvo aprašyta praeitime „Laiko“ numeryje.

BUENOS AIRES

PRASO PAGALBOS

Jau trys metai, kai mūsų tautietis **ANTANAS PIGAGA** yra „Colonía General Rodríguez“ ligoninėje. Po keletos operacijų ir ilgų gydymų jo sveikata yra sustiprėjusi. Bet negalėdamas dirbti, per šį laiką yra sunaudojęs visas savo sutaupas. Ligoninė duoda maistą ir kambarį; pačiam reikia pasirūpinti lėšų asmeniškoms išlaidoms ir rūbams. Tuo tikslu Antanas Pigaga prašo per „LAIKĄ“ kad ir menkiausias paramos pinigais arba drabužiais. Galima pačiam ligoniui įteikti Gen. Rodríguez ligoninėje arba pasiųsti per „LAIKO“ administraciją. Už visą pagalbą bus visiems labai dėkingas.

Kun. J. Margis, MIC.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS
adresas:
Rambla, Rep. de Chile 1606, Montevideo.

LIETUVISKAS PENSIJONAS
e. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli pliažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. papiginta kaina.

Savininkas

JUOZAS VASILIAUSKAS

GIUŽINIŲ IR UŽUOLAUDŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ

Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prielamos

Sav. Antanas Salčiūnas

Juan B. Alberdi 925-31.

T. E. 60-2784.

* Montevideo Liet. Kat.

RADIO PUSVALANDIS

yra kiekvieną sekmadienį 8,30 val. ryto radio Solis bangomis (CX 44).

ELEKTRICISTAS

• PRECYZINĖ ELEKTROS
TECHNIKA

REMONTUOJAMA:

- SĄLDYTUVAI - HELADEROS,
- RASOMOSIOS,
- SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir
- VENTILIATORIAI.

Mėnesinis mokestis

DARBAS GARANTUOJAMAS

B. A S A K A

Dirbtuvė-taller: Butas:

MEXICO 766 MEXICO 950

T. E. 38 - 2950

Imprenta de "L A I K A S"
Mendoza 2280 * Avellaneda

ROSARIO

* P. p. Guzai atostogų proga lankėsi pas savo gimines ir pažįstamus Buenos Airėse.

* P. p. Zaukai, vasaros atostogų proga, lankėsi pas savo pažįstamus ir prietelius Buenos Aires ir Avellanedoje. **Olguita**

* **Maria Augutyte-Jankūnienė** išvyko aplankyti savo brolius, gyvenančius J.A. Valstybėse.

PADEKA

Visiems, kurie mane lankė ligoninėje ir namuose (30 — 40 kasdien) — negaliu nei išvardinti.

Konstancija Tičionienė ir šeima

SANTA FE

* **Boleslovas Andrijauskas**, Swift frigorifiko raštinės tarnautojas, gavo visą mėnesį spec. atostogas. Jo sūnus **Alfonsas** yra gabus Ministrijos de Obras Publicas mokinys. Šiais metais baigė mokyklą ir tęs toliau mokslą. **Alfonsas** yra laimėjęs keletą premijų sunkumų kilnojimo sporte ir taip pat veiklus futbolistas.

* **Richardas Kriaučiūnas**, Ministrijos de Obras Publicas mokinys, kuriam sausio 8 d. suėjo 15 metų, atostogavo pas savo dėdę **Kalėdą**.

K. Kalėda

LAISVĖS GINKLAS — GERA, LIETUVIŠKA SPAUDA

„LAIKO“ Administracijoje papigintom kainom galima gauti įdomių, iliustruotų žurnalų ir laikraščių:

- DRAUGAS — kat. dienraštis,
- DARBININKAS — savaitraštis,
- TEVISKĖS ŽIBURIAI — savaitr.
- DIRVA — savaitraštis,
- ATEITIS — jaunimo žurnalas,
- LAISKAI LIEUVIAMS — jaun. ž.

REIKALINGAS SOCIO

VEŽIMŲ IR RATŲ DIRBTUVEI LLAVALLOL.

Labai geras pelnas.

PAGEIDAUJAMA SU MAŽU KAPITALU.

Inform.; pas p. **A. Repečką**,
c. Avellaneda 1001, Temperley.

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS

JUANA DAILYDĖ, vedėja

SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435

Perka ir parduoda neužimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

MIKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS

GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ
MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.

ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS
DARBAI.

Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811-17

Villa Scasso

T. E. 68 - 5950

LIETUVIAMS 20% NUOLAIDA

su moderniu — elektrišku kopmlektu, fotografuojant sužiedotuves, vestuves, krikštynas, gimtadienius ir parengimus. Organizacijų veiklos nuotraukos spaudai — Veltui. Visi foto darbai ir filmų pardavimas.

L. Kančiausko FOTO „REPORTER“,

c. Mendoza 2249, Avellaneda (prieš liet. bažnyčią)

T. E. 20-9027 nuo 16 iki 20 val.

ALBERTO E. TIMINSKAS

COCHERIA „M I T R E“

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro ke-
liones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius ves-
tuvėms ir krikštams.

B. Rivadavia 718

T. E. 22 - 2045

Piñeyro

VILNIEČIAI KVICĖIA

„Gana po priedanga brolystės
Mums čiuulpė syvus pašalais“.

Neseniai buvo minima didžiojo poeto ir Lietuvos mylėtojo **Adomo Mickevičiaus** šimto metų mirties sukaktis. Šią sukaktį minėjo daugelis tautų, nes A. Mickevičius buvo pasaulinio masto poetas ir visam pasauliui žinomas. Bet pasaulis A. Mickevičių paminėjo kaip lenką. Lietuva savo didžiąją asmenybę atidavė lenkam. Ir ne jį vieną. Pavartykim kitų tautų enciklopedijas ir ten rasim lenkams priskirtus Sapiegas, Radvilus, Tiškevičius, Tada Kosciuską ir kitus. Net žalgirio kautynių nuopelnas priskaitomas lenkam. Ir kur nepažiūrėsim, visur rasim tik lenkai ir Lenkija, o Lietuvos lyg nebūt buvę. Nes jie savąjį kraštą sugebėjo išpopuliarinti, o Lietuva tebėra nežinoma, lenkų propagandos nustelbta.

Jie prieš Lietuvą varo propagandą ir dabar. Ir jei visos Lietuvos atžvilgiu dar laikosi šiek tiek santūrumo, tai Vilniaus klausimu šaukia kiek jėgos leidžia, kad tas miestas nuo senų laikų priklausytų Lenkijai ir kad ateities Lenkija turėsianti būti su Vilniumi ir jo kraštu. Tas jų šauksmas nėra vien savo tarpe, bet išnaudojamas visos progos kur tik susirenka pasaulio diplomatai spręsti ateities valstybių klausimus.

Prieš kelis šimtmečius Lietuvos politikų padarytos klaidos Lietuva tada nuvedė į pražūtį, tos klaidos ir šiandien atsiliepia. Daugele valstybių žmonės dar ir iki šiol nežino kas yra Lietuva. O jei ir žino, tai kaip Rusijos ar Lenkijos provincija. Po antrojo pasaulinio karo, kada dalis Lietuvos žmonių pabėgusių nuo bolševimo gyveno Vokietijoje lageriuose, prof. K. Pakštas kreipėsi į Amerikos profesorius prašydamas pagelbėti lietuvių mokslininkams atvykti į Ameriką ir parūpinti darbo jį mokslinėse srityse. Ši kreipimasi vienas Amerikos profesorius atsakė: „LIETUVA YRA UŽMIRŠTA KILTIS“.

Tokiai padėčiai esant ar gali lietuvis rankas sudėję sėdėti ir nieko nedaryti? Mės privalome pasakyti ir parodyti pasauliui kas buvo Lietuva ir kodėl ji atsirado tokioje dabartinėje padėty. Tą padaryti galime leisdami svetimomis kalbomis knygas apie Lietuvos praeitį ir dabartį. Jų leidimas būtų kova netik už Vilniaus kraštą, bet už vi-

šią Lietuvą. Šio darbo **VILNIAUS KRAŠTO LIETUVIŲ SAJUNGA** ir ėmėsi. Pirmoji knyga anglų kalboje leidžiama **Dr. A. ŠAPOKOS „Vilnius Lietuvos gyvenime. Po jo seks kitos. Šios knygos išleidimas yra pavestas VKS-os TORONTO skyriui. Kitas knygas gal leis kiti skyriai ar pats centras, o gal sudaryta ir specialiai knygų leidimo komisija. Nemažai lietuvių mokslininkų darbų rankraščiuose pelyja stalčiuose ir nėra kam jų parodyti pasaulio šviesai. Tokios komisijos ir bus pareigta mokslininkų darbus parodyti dienoms šviesai.**

Bet gi tokiam dideliame darbu reikalingos lėšos. Jų reikalui mes ir kreipiamės į viso pasaulio lietuvius. Prisdėkime prie šio darbo visi. Kai visi dėsimės, nors ir po centą — sunkumų nebūs ir atliksime didelį darbą. Atliksime tai, kas anksčiau nebuvo padaryta ir parodysim pasauliui, kad mes nesame užmiršta kiltis, bet kultūringa tauta verta savistovaus gyvenimo. Atliksime šį darbą, pateisinsime ir savo buvimą išvijoje.

Tad dar kartą kreipiamės, prisdėkime prie bendros tautos mūsų tėvynės labui.

Pingus prašom siųsti vajuos komiteto išdėdinkui: **J. CICENUI, 138 Shaow St., TORONTO, Ont., CANADA.**

Is anksto tariame aciu.

VKLS-gos Toronto Skyrius
Vajuos Komitetas

ATSIJUSTA PAMINĖTI

J. Gliuda. RAIDŽIŲ PASELIAI. Išleido Lietuviškosios Knygos Klubas, 1955 m. Spaudė „Draugo“ spaustuvė. Aplanas dail. Broniaus Murino. Kaina 3 dol.

Br. Daubaras. UŽDANGAI NUSILEIDUS. Apsakymas. Nidos Knygų Klubo leidinys. 1955 m.

Liūnė Sutema. TEBŪNIE TARYTUM PASAKOJ. Išleido Knygų Leidykla Terra. Viršelį ir vinjetes piešė dail. V. Ignas.

Kazys Bradūnas. DEVYNIOS BALADĖS. Lietuviškosios Knygos Klubas leidinys. Aplanas Viktoro Petravičiaus. Spaudė „Draugo“ spaustuvė 1955 m. Kaina 2 dol.

FOTOGRAFUOJU

sužieduotuves, vestuves, krikštynas. Kreiptis: **Herrera 287, Capital, Fr. Leščius.**

Casa MUSKETAS

Parduoda

PLOKSTELIS, PIANONUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS

IŠNUOMUOJAMA PIANINUS

T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

LAIKRODŽIUS, ŽIEDUS IR KITOKIAS BRANGENYBES

taisan ir parduodu naujus.

NIKODEMAS LEIPUS

Cangallo 192, Temperley,

T. E. 243-4702

* **MOTERŲ GROŽIO SALIONAS IR KIRPYKLA „HENRY“.** Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius:
Leandro N. Alem, 818, Banfield.

* **„PENSION LITUANA“**, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.

* **CONDOR HOTEL, Villa Rumipal, frente al Balneario del Embalse del Río III (Sierras de Córdoba) Sav. Paulauskas ir Degulis.**
Lietuviški valgiai.

* **„LIETUVA“** Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* **ALF. DEGULIO ir K. PAULAUŠKO** lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

* **„ZEMAITIJA“**, Islas del Ibicuy. Sav. J. ir A. Burckal.

MAUDYMOŠI BASEINAS

„KAUNAS“

Sūrus vanduo (Agua salada)

Priveža col. Nr. 32

Aptarnauja patys šemininkai

Sav. VI. ir Kons. Masiokai

„LAIKO“ SPAUSTUVĖ

pigiai ir meniškai atspaudžia vizitines, vokus, propagandos lapelius, vestuviškus pakvietimus, Pirmos Komunijos paveiksliūlus, įvairius komercinius blankus ir atlieka kitus spaudo darbus.

Kreiptis:

Mendoza 2280, Avellaneda,

Buenos Aires. T.E. 20-9027

TEXTILBRAŽĖNAS

Lietuvių audimo fabrikas.

Tucuman 3718

Monte Chingolo 4 de Junio

SIUVIMO AKADEMIJA

Profesora **ONA BALNAITYTĖ**

c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud.

SINGER SISTEMA

Trečia pamoką pasisiūsi savo drabužį.

* **OPTIKAS V. RASIŪNAS:** Gral. Mariano Acha 876, Morón: šešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.

* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ** Sav. Mikellionis ir Gelbuda: Cosquin 5565, Villa Lugano.

V. R A M A N A U S K A S

RADIO TECHNIKAS

mokslus baigęs JAV.bėse.

Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.

POLA 289, Buenos Aires

T. E. 64 - 4154

Buenos Aires Avellaneda

REKOLEKCIJOS LIETUVIAMS

BENDROS VISIEMS LIETUVIAMS REKOLEKCIJOS

— pasirošimas Velykoms — bus AUSROS VARTŲ PARAPIJOS BAZNYČIOJE,

Mendoza 2280, Avellaneda, tokia tvarka:

KOVO 29 D., Didįjį Ketvirtadienį, 19 (7) val. — iškilmingos šv. Mišios ir po to pamokslas.

KOVO 30 d., Didįjį Penktadienį, 19,30 (7,30) val. — pamokslas ir Kryžiaus Keliai.

KOVO 31 d., Didįjį Šeštadienį, 19,30 (7,30) val. — pamokslas ir Graudūs Verksmai.

Rekolekcijas ves kun. A. Kleiva MIC.

Po pamokslų klausoma išpažinties. Visi kviečiami pasinaudoti programa atlikti Velykinę pareigą.

Didžiosios Savaitės pamaldų tvarka

Šiais metais Didžiosios Savaitės pamaldų tvarka yra šiek tiek pakelsta ir labiau pritaikyta, kad būtų patogus visiems žmonėms dalyvauti šiose didžiosiose žmonių Atpirkimo šventėse. Aušros Vartų par. Lietuvių bažnyčioje pamaldos bus pritaikytos bendriesiems Bažnyčios nuostatams ir laikomasi lietuviškų papročių, kurie mums yra įprasti ir mieli. Kaip ir kitais metais, savaitės pabaigoje bus rekolekcijos, kurių tvarka duodama atskirai. Didžiosios Savaitės pamaldos eis šia tvarka:

VERBŲ SEKMADIENIS, kovo 25 d., — 10,30 val.: verbų palaiminimas, procesija ir šv. Mišios su pamokslu.

DIDYSIS TREČIADIENIS, kovo 28 d., — 19,30 val.: Graudūs Verksmai.

DIDYSIS KETVIRTADIENIS, kovo 29 d., — 19 val.: šv. Mišios, pamokslas, švč. Sakramento procesija ir adoracija iki vidurnakčio.

DIDYSIS PENKTADIENIS, kovo 30 d., — nuo 7 val. iki 21 val. švč. Sakramento garbinimas; 16 val. Kryžiaus garbinimas, procesija, šv. Mišios, Komunija (šiais metais leidžiama dalinti).

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS, kovo 31 d., 7 val. švč. Sakramento išstatymas; 15 val. vaikų išpažintys; 19,30 val. pamokslas, Graudūs Verksmai, išpažintys; 22 (10) val. ugnies šventinimas, vandens šventinimas, procesija, šv. Mišios.

Komuniją galima priimti per šv. Mišias, taip pat ir Velykų ryte.

VELYKŲ SEKMADIENIS, balandžio 1 d., — 6 val. Priskėlimo iškilmės su procesija, šv. Mišios ir trumpas pamokslas. 10,30 val. — lietuviška Suma su pamokslu. Išpažinties bus klausoma nuo 5 val. ryto.

A. L. SPORTO KLUBAS "KOVAS" šaukia savo narių

VISUOTINĄ SUSIRINKIMĄ,

kuris įvyks balandžio 8 d. (per Atvelykį) tuoj po lietuviškos Sumos, Aušros Vartų liet. parapijos patalpose, Mendoza 2280, Avellaneda.

D i e n o t v a r k ė j:

- 1) Susirinkimo atidarymas,
- 2) Praeito susirinkimo protokolo skaitymas,
- 3) Praeito v-bos periodo veiklos ir ekonominio stovio apyskaita,
- 4) Naujos Valdybos rinkimai,
- 5) Pasisakymai dėl ateinančio sporto sezono veiklos,
- 6) Susirinkimo uždarymas.

Nariams dalyvavimas būtinas. Maloniai kviečiama atsilankyti ir visus klubo rėmėjus ir sporto mėgėjus.

Valdyba

KUN. A. KLEIVA VYKSTA Į COMODORO RIVADAVIA

Kadangi dar iki šiol TT. Marijonai neturėjo jokio glaudesnio ryšio su Comodoro Rivadavia lietuviais, tai šiais metais, balandžio 7 d., „Laiko“ redaktorius kun. A. Kleiva vyksta į Comodoro Rivadavia aplankyti ten esančių lietuvių. Norima susipažinti su jų gyvenimu, aprūpinti dvasinius jų reikalus ir užmegsti artimesnius ryšius su jais. Paskutiniaisiais metais ne vienas iš Comodoro Rivadavijos lankėsi Bs. Aires, tačiau tai tik maža dalis. Visi ten gyvenantieji lietuviai turės progos kreiptis visais reikalais ir išreikšti savo pageidavimus.

* Kun. Izidorius Grigaitis Mendozos vyskupo buvo pakviestas užimti seminarijos rektorius vietą. Kleik pailsėjęs Urugvajuje kovo 1 d. išvyko į Mendozą perimti naujas pareigas.

* Marija Kolaitienė vyro ir vaikų: Vytauto Kolaičio ir Elenos bei Kvirino Runimų tarpe kovo 17 d. iškilmingai atšventė 60 metų sukaktį. Linkime Ilgiausių metų!

S. M.

* Jonas Drevinskis buvo rimtai susirgęs. Gydosii ligonis namuose.

* Bronė Raudonkienė iš Bs. Aires lankėsi pas gimines Rosario bei ta proga paaukojo lietuvių šv. Kazimiero šventovei 50 pežų.

* Ona Leikuvienė išvyko visam mėnesiui atostogų į Mar del Platą.

* Rosalia Kazeliūnienė jau grįžo iš Villa del Dique. Ten išbuvo apie 2 mėnesius laiko, aukodama savo jėgas jaunimo stovykloms.

* Dr. Aleksandras Zotovas iš Kordobos buvo apsilankęs Bs. Aires.

* Jadvyga Kuncaitienė buvo atvykusi iš Kordobos, kaip SLA 6 sk. atstovė į visuotinį SLA atstovų susirinkimą, įvykusį kovo 25 ir 26 dienomis.

* Dr. Kazimieras Gražinis, Lietuvos Ministras Pietų Amerikai, atostogas leidžia savo ūkyje Kordobos kalnuose.

* Jonas ir Ona Senuliai iš Adrogue kovo 18 d. atšventė 25 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Buvo surengtos gražios vaišės, kuriuose dalyvavo p. p. Senulių draugai ir artimieji.

* Jonė Stočkūnienė iš Berisso keletą savaitių viešėjo Montevideo.

* Šiais metais lietuvių ekskursijai į Lujan Marijos šventovę vadovavo kun. J. Margis. Su juo važavo ir kun. Vyt. Palubinskas. Ekskursija susidėjo iš 150 lietuvių, kuriuos gražiai sutiko ir pasveikino Mercedes vyskupas, primindamas visiems ten esantiems maldininkams lietuvių kančias už geležinės uždangos.

* S. L. A. septintas skyrus gražiai veikiantis Wildėj išsirinko naują valdybą. Į pirmininkus išrinktas Viktoras Misiūnas ir sekretore Morta Vaištaraitė. Linkėtina daug energijos ir sekmes.

* Domininkui Klimavičiui, kuris guli Colonia Rodriguez ligoninėje geraširdžių lietuvių dosnumu buvo surinkta ir įteikta \$ 500.—. Aukas rinko p. Ona Lipinskienė, Aušros Vartų liet. par. įgaliota.

Klemensas Borkevičius kviečiamas atsiminti iš LAIKO Administracijos savo dokumentus.

PAKRIKŠTYTI LIETUVIŲ BAZNYČIOJE

Norma Marija Navickytė, Antano ir Marijos Pernaruskaitės Navickių duktė buvo pakrikštyta kovo 10 d. Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje. Krikšto tėvai buvo Adomas ir Elena Vaiciulytė Jankauskai.

Ricardo Juan Vioni, Juan Vioni ir Onos Gintautaitės sūnus buvo pakrikštytas kovo 17 d. Kūmai — Jurgis Kulys ir Hilda Emba Rafael.

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI!

(NESKAITANT PRENUMERATŲ)

- \$ 50 — K. Juškevičius
- „ 20 — S. Kazulevičius
- „ 20 — R. Kazeliūnienė
- „ 15 — A. Golokvoščius
- „ 10 — E. Dovidaitienė

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkoja LAIKO Administracija.

PRANESIMAS

Jau yra atnaujintas ir pertvarkytas LAIKO knygynas; prijungta daug naujų ir įdomių knygų iš S. Amerikos.

Kviečiama visus savo tėvų kalbą branginančius tautiečius pasinaudoti šiuo kultūrinio židiniu. Kartu prašoma paimitas skaityti ir perskaitytas knygas nedelsiant gražinti.

Knygyno Vedėjas

PADEKA

Už didelę kantrybę ir pasiaukojimą pertvarkant „LAIKO“ knygyną A. Ivoškaitė, K. ir A. Černiauskams, P. Tamoševičiui, M. Vaištaraitėi, D. Santaraitėi, A. Miliauskaitėi, O. Savickaitėi, Z. Vanagaitei ir visiems prisidėjusiems nuoširdžiai dėkoja Knygyno Vedėjas

AUKOS LIETUVIŲ KOLONIJOS TAUTINIAM MUZĖJUI AVELLANEDOJE

Viktoras Lesniauskas — iš Lietuvos atsivežta savo karininko uniformą (švarką, kelnes, kepurę, du diržus, dvejus antpečius). 1929 m. Europos krepšinio pirmenybių ir Vilniaus 1923 — 1939 m. pašto ženklų kolekcijas, vokiškų, prancūziškų, belgiškų, rusiškų ir kit. pinigų ir lietuviškų degtukų dėžutę.

Hilda Lesniauskienė — tautinių rūbų sijoną su kikliku, mezginių juostą, tautinę juostelę ir lietuviškų raštų krepšelį.

Už retas ir gausias dovanas p. p. V. ir M. Lesniauskams taria lietuvišką ačiū Muzėjaus Vadovybė

PRASYMAS

L. K. T. Muzėjaus Vadovybė Avellanedoje maloniai prašo susipratusių tautiečių prisidėti prie muzėjaus plėtimo. Gausėjant eksponatams jau trūksta vitrinų kurias nedelsiant reikėtų užsakyti, nes tik šiuo būdu išsaugosime savo tautines vertybes būsimoms kartoms ir įrašysime savo vardą į garbingos istorijos knygą.

KORDOBA

KORDOBOS LIETUVIAMS REKOLEKCIJOS

Balandžio 6 d. 19 val. pamokslas ir palaiminimas.

Balandžio 7 d. 19 val. pamokslas ir palaiminimas.

Balandžio 8 d. 10 val. šv. Mišios, bendra Komunija, pamokslas.

Rekolekcijos bus Sagrađa Familia bažnyčioje.

Visi kviečiami dalyvauti.

URUGVAJUS

* Viktoras ir Veronika Cieslinskai susilaukė antro sūnaus, kuriam duotas Juozo vardas. Maloni šeimynėlė nuoširdžiai džiaugiasi savo nauju nariu.

D. Gerblamas P. „Laiko“ Redaktoriam.

Neatsisakykite patalpinti savo gerai vedamam laikraštyj mūsų pareiškimą:

Aš tik dabar sužinojau, kad mano parašas figuruoja lietuvių komunistų peticijoje paruoštoje 1947 m. Kadangi esu priešinga šiai pražūtingai ideologijai ir po tąja peticija nesu pasirašius, tai dabar viešai reiškiamame griežtą protestą už tokį nesąžiningą komunistų elgesį ir laikau ten esantį parašą suklastotą. Su augšta pagarba

Ona Širvienė

Didžiai Gerblamas Kunige

Redaktoriam,

Neatsisakykite patalpinti savo vedamam laikraštyj mano pareiškimą:

Aš tik dabar patyriau, kad mano parašas figuruoja lietuvių komunistų peticijoje. Kadangi nesu komunistinė nei pritariu šiai ideologijai, o taip pat nesu pasirašiusi po šia peticija, tai laikau, kad ten esąs parašas yra suklastotas ir padėtas be mano žinios. Tad dabar protestuoju prieš tokį nesąžiningą komunistų elgesį ir prašau laikyti ten esamą mano parašą kaip nebuvusį.

Su augšta pagarba

Alma Henflerytė Vinklerienė

LAIKAS

Franqueo Pagado
Concesión N.º 4289
Tarifa Reducida
Concesión N.º 4015

„EL TIEMPO“ Semanario Lituanos
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.; T.E. 20-9027

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 485984

Redaguoją Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožiūra, nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 50.—, pusm. \$ 27.—, vienas nr. \$ 2.— Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitar — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

IX METAI Nr. 162

28 DE MARZO

Jaunoji atvyksta prie altoriaus — Marija Kunigonytė ir Pranas Bajerčiai Jų vestuvės įvyko Aušros Vartų liet. bažnyčioje, vasario 25 d.

PAJIEŠKOJIMAI

Valerija Kloviene, Jono Klovo žmona iš Vilniaus, pajieško svainio Julijaus Klovo, Kazimiero Klovo sūnaus, gimusio Sabliauskų k., Akmenės valsč. Minėtas asmuo 1939 m. gyveno Bs. Aires, Argentinoje. Atsiliepti prašo Jonas Kiudulas iš Vokietijos, Dortmund, Schillerstr. 14, Hinterhaus.

* Pajieškomas sesers Anastazijos Antanos Pumpūtis. Atsiliepti Lietuvos Pasiuntinybės adresu: Rambla, Rep. de Chile 1606, Montevideo, Uruguay.

* Pajieškomas Petras Laurinaitis, kilęs iš Leliūnų k., Utenos apskr. Išvyko iš Lietuvos, Troškūnų miestelio 1926 m. rudenį. Su juo drauge išvyko ir Povilas Minskas. Pajieškomas apsigyveno Argentinoje. Adresas: Bs. Aires, San Martin 666. Pajieško jo sūnus Alfa Laurinaitis. Adresas: 2109 So. 3th. St. Cicero So., Ill., U. S. A.

Artimųjų pajieškomi: Scheschko Adolf, gim. 1920 m. kovo 6 d. Lietuvoje. 1944 m. gyvenęs Vokietijoje.

Kęstutis Sienszys, gim. 1911 m. gruodžio mėn. 1945 m. gyvenęs Vokietijoje.

Marija Kačkuskaitė, Kazio duktė, gim. 1923 m. (?) Skaudvilėje, po kapituliacijos gyvenusi Vokietijoje ir iš ten išemigravusi į Chicago, USA.

Pajieškomi: Mathias Wasiljew, ca. 72 - 73 m. amžiaus, gim. Kybartuose, Emilija Wasiljew, ca. 72-73 m. amžiaus, gim. Kutkaimy.

Natalija Gelys-Wasiljewaitė, gim. 1914 m. Vilniuje,

Valentina Laukaitis-Wasiljewaitė, ca. 29-30 m. amžiaus, gim. Kybartuose.

Aukščiausiai minėti asmenys 1944 m. išvyko iš Lietuvos ir kurį laiką gyveno Schweidnitz, Silezijoje. Po

kapituliacijos iki 1947 m. jie gyveno prancūzų zonoje.

Pajieškomi:

Jono Prano BUGINSKO, gim. 1924 m., giminės,

Jono JONIKO, gim. 1925 m., giminės,

Jono Stušinsko, gim. 1823 m. giminės.

Juozas Petravičius ir jo žmona Emilija - Manė, gim. Statkevičiūtė, 1948 m. gyvenę DP stovykloje Garmische.

Liuda Daunienė - Petravičiūtė, Juozo ir Emilijos duktė, gim. 1918 m. ir jos vyras Petras Daunius, gim. ca. 1912 m. 1948 m. išemigravę iš Vakarų Vokietijos į Kanadą.

Emilija Laucevičienė - Suknaitė, Jono duktė, gim. 1906 m. šiaulių apskr., 1949 m. išemigravusi į Braziliją ir gyvenusi Sao Paulo mieste.

Leonas Šarfonas ar Šarponas, karo metu buvęs Paryžiuje.

Aleksas-Kazys ir Bronius Šliūnai. Augustas Prilypas, jo žmona Antanina Prilypienė-Vyšniauskaitė ir duktė Polė, iki 1941 m. gyvenę Kaune. Kuisiai, kilę iš Tauragės apskr., dar nepriklausomos Lietuvos laikais išemigravę į Pietų Afriką. Feliksas Maleckas, jo žmona Elena Maleckienė ir sūnus Viktoras bei Algirdas Maleckai. Po kapituliacijos kurį laiką gyveno Irsingene prie Wassertrüdingen.

Pajieškomieji arba žinantieji apie juos, prašome susisiekti su PLB Vokietijos Krašto Valdyba adresu: Litauisches Zentralkomitee, (17a) Weinheim/Bergstr., Postfach 233, Germany.

* ŠILUVOS ŠVČ. P. MARIJAS STATULA, Aušros Vartų bažnyčiai padovanota p. Ig. ir J. Valentiničiū, bus pašventinta balandžio 8 d. 10,30 val. (prieš Sumą).

ATSIŠAUKIMAS

Lietuviškų Draugijų atstovai, susirinkę Avellanedoje kovo 9 d. nutarė visas lietuvių draugijas pakviesti į bendrą susirinkimą, kuriame bus aptartas visų Argentinos lietuviškų organizacijų bendradarbiavimas. Tas labai svarbus visų

ORGANIZACIJŲ ATSTOVŲ SUVAŽIAVIMAS

įvyks š. m. balandžio 20 d. 20 val. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda.

Pasirašo:

V. Šimoliūnas — Susivienijimo Liet. Arg. pirm.

A. Mičiūdas — Lietuvių Centro pirm.

Z. Juknevičius — Liet. Vyrų Jaunimo D-jos pirm.

J. Čikštas — Arg. Liet. Prek. ir Pram. S-gos pirm.

V. Diminskis — Liet. Karių ir Kovotojų S-gos pirm.